

Mieszkańcy Poznania 2023

OPRACOWANIE

Wydział Rozwoju Miasta i Współpracy
Międzynarodowej Urzędu Miasta
Poznania

Data
23.01.2025 r.

Spis treści

Mieszkańcy Poznania 2023	1
Liczba ludności.....	1
Dane GUS-u.....	1
Struktura według płci i wieku	1
Ruch naturalny ludności	3
Trwanie życia	5
Małżeństwa, rozwody	5
Stan cywilny	6
Wykształcenie	6
Ruch migracyjny	6
Dojazdy do pracy.....	8
Dane mobilne	9
Dane z rejestrów urzędowych.....	10
Cudzoziemcy.....	10
Pracownicy z zagranicy	12
Uczniowie z zagranicy	13
Obywatele Ukrainy	14
Dane z badań ankietowych	15
Studenci	15
Studenci z zagranicy	15
Dane przestrzenne	16
Wskaźniki demograficzne według byłych delegatur Urzędu Miasta Poznania.....	16
Ludność według jednostek pomocniczych	16
Benchmarking Poznania według danych GUS-u	17
Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej.....	17
Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast	18
Prognoza demograficzna GUS-u.....	18
Podsumowanie.....	20
Wykresy i ryciny	21
Spis wykresów i rycin	22

Liczba ludności

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) **na koniec 2023 r. w Poznaniu mieszkało 538,4 tys. osób**. Istnieją jednak grupy ludności, które nie są w pełni ujmowane przez statystykę GUS-u. Należy do nich m.in. znaczna część studentów studiów stacjonarnych, duża grupa osób mieszkających i pracujących, ale niezameldowanych w Poznaniu, cudzoziemcy pracujący w Poznaniu tymczasowo lub na podstawie pozwolenia na pracę, a także uchodźcy wojenni z Ukrainy. Według danych mobilnych liczba mieszkańców Poznania wynosiła **716,8 tys. osób, czyli o 180 tys. więcej w porównaniu do danych publikowanych przez GUS**.

Warto dodać, że istnieje także kategoria ludności zameldowanej. Kategoria ta obejmuje wyłącznie osoby aktualnie zameldowane na pobyt stały lub czasowy, jest więc wyraźnie niższa od statystyk bilansowych publikowanych przez GUS, które obejmują także inne kategorie ludności przebywającej w Poznaniu, oszacowane m.in. w oparciu o dane spisu powszechnego. Na koniec 2023 r. w Poznaniu zameldowanych było 468,9 tys. osób.

Zgodnie z danymi GUS-u Poznań plasuje się na piątym miejscu wśród miast Polski jeśli chodzi o liczbę ludności – za Warszawą (1861,6 tys.), Krakowem (806,2 tys.), Łodzią (652,0 tys.) i Wrocławiem (673,7 tys.). Na koniec 2023 r. poznaniacy stanowili 15,4% mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz 1,4% ludności kraju.

Dane GUS-u

Struktura według płci i wieku

W Poznaniu zachodzą dynamiczne zmiany w strukturze wieku mieszkańców. Zgodnie z danymi GUS-u w ciągu ostatniej dekady liczebność dzieci i młodzieży w wieku poniżej 18 lat utrzymywała się na zbliżonym poziomie – po trwającym blisko dwie dekady okresie spadku liczebności tej grupy, który notowany był po 1990 r. Jest to z jednej strony wynik ukończenia 18. roku życia przez niż demograficzny z przełomu dwóch ostatnich dekad XX w., a z drugiej strony, rezultat wzrostu liczby urodzeń w latach 2000–2017.

Systematycznie maleje liczba osób w wieku produkcyjnym (18–59/64 lata). Największą liczebność tej grupy odnotowano w 2003 r. – ciągu 20 lat grupa osób w wieku produkcyjnym zmniejszyła się o 15,5%. Jedyną subpopulacją, która notowała stały przyrost w stosunku do 1990 r., były osoby w wieku poprodukcyjnym (wzrost o 56%). Jest to zbieżne

z ogólnoeuropejską tendencją starzenia się społeczeństw. Proces ten przyspieszył po 2005 r., choć w ostatnich 4 latach zwolnił w wyniku pandemii COVID-19. W ciągu 18 lat udział ludności w wieku emerytalnym zwiększył się o 7,4 punktów procentowych i na koniec 2023 r. wyniósł 24,1%.

W 2023 r. grupa osób w wieku produkcyjnym liczyła w Poznaniu 324,4 tys. osób (60,2%), spośród których 2/3 należało do grupy mobilnej (18–44 lata). Liczebność osób w wieku poprodukcyjnym (129,8 tys.) znacznie przewyższała liczebność grupy przedprodukcyjnej (84,2 tys.). Na 1000 osób w wieku zdolności do pracy przypadało 660 mieszkańców w wieku nieprodukcyjnym (w 2010 r. – 524 mieszkańców).

Rok 2023 był szóstym z kolei, w którym odnotowano spadek liczby urodzeń (4,4 tys. wobec 6,4 tys. w 2017 r.). W efekcie poziom urodzeń, po okresie wzrostu, przybliżył się do najniższego w okresie powojennym stanu z 2002 r. (4,3 tys.). Spadek urodzeń w połączeniu z zauważalnie mniejszą liczbą zgonów, spowodowaną m.in. wyjściem z najcięższego okresu pandemii COVID-19, dał wypadkową w postaci tylko niewielkiego pogorszenia się wskaźnika przyrostu naturalnego, który w 2023 r. wyniósł $-2,7\text{‰}$, wobec $-2,6\text{‰}$ rok wcześniej (jeszcze w 2017 r. wynosił $1,5\text{‰}$).

Na koniec 2023 r. liczba osób w wieku odpowiadającym poszczególnym szczeblom edukacji przedstawiała się następująco:

- 0–2 lata (wiek żłobkowy) – 13,9 tys. osób,
- 3–6 lat (wiek przedszkolny) – 19,5 tys. osób,
- 7–14 lat (wiek szkoły podstawowej) – 37,4 tys.,
- 15–18 lat (wiek szkoły ponadpodstawowej) – 17,4 tys.

Kulminacja wyżu demograficznego w grupie osób w wieku studiów wyższych (19–24 lata) wystąpiła w 2000 r., osiągając liczebność 75,8 tys., czyli o 45% więcej niż w 1990 r.

W 2023 r. liczba osób w tej grupie wiekowej wynosiła 26,2 tys. osób, tj. o 65,5% mniej niż 23 lata wcześniej. Tak szybki spadek (obserwowany także w regionie oraz kraju) przekłada się bezpośrednio na zmniejszanie się lub stagnację liczby studentów na poznańskich uczelniach. Na koniec 2023 r. największą liczebnością charakteryzowały się grupy ludności w wieku 25–49 lat. Są to roczniki należące do ostatniego wyżu demograficznego z przełomu lat 70-tych i 80-tych, a także młodsze roczniki przybywające do miasta po zakończeniu nauki szkolnej.

W Poznaniu na 100 mężczyzn przypadało 114 kobiet. W grupie mieszkańców do 19. roku życia występowała przewaga liczebna mężczyzn. Z kolei w grupie powyżej 19. roku życia

obserwowano przewagę liczby kobiet. W młodszych rocznikach tej grupy spowodowana była ona liczniejszym napływem kobiet, które pozostały w mieście na czas nauki lub też bezpośrednio po jej zakończeniu. W coraz starszych rocznikach rosnąca przewaga liczby kobiet była uwarunkowana biologicznie (dłuższe przeciętne trwanie życia kobiet). W Poznaniu obserwuje się proces starzenia się mieszkańców – obecnie mediana ich wieku wynosi 41,5 lat, podczas gdy 10 lat wcześniej wynosiła 39,7 lat, a na początku lat 90. przyjmowała wartość nieco przekraczającą 34 lata. Warto jednak dodać, że mediana wieku nadal nie osiągnęła poziomu sprzed pandemii COVID-19 (w 2019 r. wyniosła – 41,9 lat). Wskaźnik starości demograficznej, określający udział osób w wieku 65 lat i powyżej, wynosi w Poznaniu 21,3% (w 2000 r. – 13,6%), natomiast udział mieszkańców w najstarszych przedziałach wieku (80 lat i więcej) wynosi 4,8% i jest o 2,4 punktów procentowych wyższy niż na początku wieku. Wśród osób starszych przeważają kobiety. Kobiet w wieku 80 lat i powyżej jest prawie 2,5-krotnie więcej niż mężczyzn. W 2023 r. na 1000 dzieci i młodzieży do 14 lat przypadało 1622 osób w wieku 65 lat i powyżej (w 2000 r. – 924). Należy dodać, że analiza faktycznej struktury demograficznej nie jest możliwa ze względu na brak potwierdzonych danych. GUS nie uwzględnia bowiem grupy ok. 180 tys. osób, która składa się z części studentów studiów stacjonarnych, grupy osób mieszkających i pracujących, ale niezameldowanych w Poznaniu, cudzoziemców pracujących w Poznaniu tymczasowo lub na podstawie pozwolenia na pracę, a także uchodźców wojennych z Ukrainy (wśród których przeważają młode matki z dziećmi).

Ruch naturalny ludności

W Poznaniu od połowy lat 80. XX wieku występował malejący trend liczby urodzeń, co było spowodowane wejściem w okres rozrodności niżej demograficznego z lat 60. oraz trudniejszymi warunkami socjalno-ekonomicznymi na początku lat 90. Skutkiem tego było obniżenie się dzietności kobiet z 1,6 w 1992 r. do mniej niż 1,0 w 2002 r., podczas gdy w przypadku prostej zastępowalności pokoleń, wartość tego wskaźnika powinna przekraczać 2,1. Po 2002 r. nastąpiło odwrócenie wieloletniego spadkowego trendu urodzeń. Było to związane m.in. ze wzrostem liczebności (wyż demograficzny z przełomu lat 70. i 80.) kobiet w wieku 25–35 lat (wiek najwyższej rozrodności). W latach 2002–2009 wskaźnik dzietności powoli zwiększał się, jednakże jego wartość nie przekroczyła poziomu 1,3. Kolejny malejący trend dzietności odnotowano w latach 2010–2013 (w 2013 r. wyniósł 1,17). Trend ten ponownie odwrócił się w kolejnych latach i w 2019 r. wartość wskaźnika dzietności wyniosła 1,51, czyli była wartością najwyższą od blisko 30 lat. Cztery ostatnie lata to okres wyraźnego

spadku wskaźnika dzietności, który w 2023 r. spadł do nienotowanego wcześniej poziomu 0,975.

Cechą charakterystyczną dla ostatniej dekady było także przesuwanie się przeciętnego wieku rodzenia dzieci. Obecnie najwyższym poziomem rozrodzności charakteryzują się kobiety w wieku 30–34 lat, podczas gdy jeszcze 30 lat temu dzieci rodziły najczęściej kobiety w wieku 20–24 lat.

Do 2020 r. na niskim poziomie utrzymywała się umieralność. Podczas gdy w latach 90. XX w. odnotowywano blisko 7 tys. zgonów rocznie, to w latach 2010–2019 liczba zgonów wahała się od 5,4 do 5,8 tys. rocznie. Oznaczało to, iż na 1000 mieszkańców umierało rocznie ok. 10–11 osób, statystycznie o ok. 2 mniej niż w 1990 r. Pogorszenie nastąpiło w 2020 r., w którym m.in. na skutek rozwoju pandemii COVID-19, w tym problemów z dostępem do leczenia innych chorób, która ta pandemia wywołała, odnotowano skok umieralności do 6,6 tys. osób w 2020 r. oraz 7,0 tys. w 2021 r. – czyli do poziomu 12,9‰. W kolejnych 2 latach odnotowano wyraźną poprawę w tym zakresie, w 2023 zmarło 5,8 tys. osób, czyli 10,8‰.

Po wieloletnim okresie spadkowej tendencji wskaźnika umieralności niemowląt, od kilku lat obserwuje się dość zbliżony, stosunkowo niski poziom tego wskaźnika. W 2023 r. w pierwszym roku życia umarło jedno na ok. 240 niemowląt (4,1‰), podczas gdy 30 lat temu umierało jedno na 80 (12‰). Podobna sytuacja występuje w pozostałych większych miastach Polski.

W 2023 r. w Poznaniu po raz drugi z kolei liczba zgonów spowodowana chorobami związanymi z układem krążenia zrównała się z liczbą zgonów spowodowanych nowotworami (po ok. 27% wszystkich zgonów). Blisko 75% zgonów odnotowano w grupie wiekowej od 70. roku życia. Do poziomu 2,0% spadł udział zgonów spowodowanych pandemią COVID-19.

W latach 2010–2015 w Poznaniu roczna liczba urodzeń wahała się w przedziale 5,6–5,9 tys. dzieci (10–11 w przeliczeniu na 1000 mieszkańców), by w latach 2016–2018 wzrosnąć do poziomu 6,1–6,4 tys. urodzeń (11–12 w przeliczeniu na 1000 mieszkańców). Największą liczbę urodzeń odnotowano w 2017 r., kiedy na świat przyszło 6,4 tys. dzieci (11,9‰). Wzrost liczby urodzeń po 2015 r. można łączyć z wprowadzeniem w życie programu „Rodzina 500 plus” (tzw. „Program 500+”), jednak efekt tego programu nie trwał długo, gdyż już w 2019 r. poziom urodzeń ponownie spadł poniżej 6,0 tys., by w 2020 r. wynieść 5,8 tys., a w 2023 r. 4,4 tys. (8,1‰). Analogiczne trendy wystąpiły w całej Polsce.

Trwanie życia

Od ponad 20 lat w Poznaniu notowano niemal nieprzerwany wzrost długości trwania życia. W 2019 r. przewidywane, średnie dalsze trwanie życia dla osób urodzonych w tym roku wynosiło w przypadku mężczyzn – 76,3 lat, a kobiet – 82,5 lat. W stosunku do 2002 r. poznaniacy żyli więc dłużej o ok. 4 lata. Od 2020 r., głównie z powodu pandemii COVID-19, odnotowano skrócenie średniego trwania życia. Jednak już w 2023 r. oczekiwane trwanie życia wróciło do stanu sprzed pandemii i w przypadku mężczyzn wyniosło do 76,4 lat (wzrost w ciągu roku o 1,0 roku), a w przypadku kobiet 82,4 lat (wzrost o 0,8 roku). Osoby 60-letnie statystycznie mają przed sobą 20,4 lat (mężczyźni) lub 24,7 lat (kobiety) życia. Według GUS-u wśród 5 największych pod względem liczby ludności polskich miast Poznań zajmuje 3. miejsce pod względem długości trwania życia mężczyzn oraz 4. miejsce pod względem długości trwania życia kobiet. W tej grupie najdłużej żyją mieszkańcy i mieszkanki Krakowa oraz mieszkanki Wrocławia (odpowiednio 77,1 lat i 82,9 lat), a najkrócej mieszkańcy i mieszkanki Łodzi (odpowiednio 73,3 lat i 80,8 lat).

Małżeństwa, rozwody

Od 2005 r., po trwającym ponad dekadę okresie stabilizacji, zwiększyła się liczba zawieranych małżeństw. Związane było to z wchodzeniem w wiek matrymonialny ostatniego wyżu demograficznego. Największa od wielu lat liczba związków małżeńskich została zawarta w 2008 r. (3,7 tys. par). Po 2008 r. trend ten uległ odwróceniu i w latach 2013–2015 liczba zawieranych małżeństw zmniejszała się do 2,5 tys. (podobnie jak w latach 60. XX wieku). W latach 2017 i 2018 odnotowano nagły wzrost liczby zawieranych związków małżeńskich – do 3,2 tys. rocznie. Oznaczało to, że statystycznie na 10 tys. mieszkańców przypadało 59 małżeństw (dla porównania w 2008 r. – 67, w 2015 r. – 48). W 2020 r., na skutek ograniczeń związanych z pandemią COVID-19, liczba zawartych związków małżeńskich zmalała o 1/5, do poziomu 2,4 tys., a w 2023 r. wyniosła 2,7 tys. (51 na 10 tys. mieszkańców). Najczęściej w związek małżeński wchodzi osoby w wieku 25–29 lat. Około 60% małżeństw to związki cywilne.

Poziom rozwodów przez wiele lat utrzymywał się na zbliżonym poziomie – ok. 1 tys. rocznie. W 2019 r. w Poznaniu zarejestrowano 1029 rozwodów (tj. 19 w przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców). Jednak podobnie jak w przypadku małżeństw, także pandemia COVID-19 wpłynęła na poziom rozwodów, których liczba w 2020 r. spadła do 603, a do 2023 r. wzrosła nieznacznie, do 717. Oznacza to, że w 2023 r. na 100 małżeństw przypadało 26 rozwodów, tj. o 7 mniej w stosunku do 2019 r.

Stan cywilny

Dane dotyczące stanu cywilnego oraz wykształcenia dostępne są wyłącznie w ramach spisów powszechnych. W Poznaniu po 2002 r. zwiększył się (blisko dwukrotnie) udział osób rozwiedzionych (do 9,5% w 2021 r.), przy jednoczesnym spadku udziału osób pozostających w związku małżeńskim (do 47,9%). Od 1960 r. na zbliżonym poziomie utrzymuje się udział mieszkańców owdowiałych (ok. 8–10%), natomiast od 1988 r. wzrósł udział kawalerów i panien (do 34,6% w 2021 r.). Łączna liczba osób stanu wolnego w 2021 r. wyniosła więc ok. 53% i po raz pierwszy od czasów II wojny światowej przewyższyła liczbę osób pozostających w związkach małżeńskich.

Wykształcenie

Według danych ostatniego Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2021 r. Poznań zamieszkują osoby o wysokich kwalifikacjach zawodowych. Blisko 4/10 mieszkańców posiada wykształcenie wyższe (39,4%), a 33,0% średnie lub policealne. W latach 2002–2021 udział grupy osób z wykształceniem wyższym wzrósł dwukrotnie. Systematycznie spada udział osób z wykształceniem zawodowym. O ile w 1995 r. takich osób było 23,8%, to w 2021 r. już tylko 14,3%.

Ruch migracyjny

Spadek zaludnienia miasta (według danych GUS-u) w początkowym okresie tego trendu spowodowany był wyłącznie ujemnym przyrostem naturalnym. Jednakże od 2000 r. w Poznaniu notuje się ujemne saldo migracji, które od 2003 r. stało się głównym, a w latach 2006–2012 oraz 2014 i 2016–2019 jedynym czynnikiem ubytku ludnościowego w mieście. W 2023 r. na stałe miejsce swojego zamieszkania Poznań wybrało 5,5 tys. osób (rok wcześniej 4,7 tys.), podczas gdy na wyprowadzenie się z miasta zdecydowało się 6,6 tys. osób (w roku poprzednim 6,2 tys.). O ile w 2019 r. i 2020 r. 1,7 tys. osób więcej

wymeldowało się z Poznania niż do niego przybyło, o tyle w 2021 r. różnica ta wyniosła 1,2 tys. osób, w 2022 r. 1,6 tys., a w 2023 r. 1,1 tys. W przeliczeniu na 1000 mieszkańców saldo migracji w 2019 i 2020 r. wyniosło odpowiednio $-3,2\%$ i $-3,1\%$, w 2021 r. $-2,2\%$, w 2022 r. $-2,9\%$, a w 2023 r. $-2,0\%$. Dla porównania, w najgorszym 2008 r., saldo migracji wyniosło aż $-5,7\%$.

Wysokie, ujemne saldo występuje wyłącznie w ruchu migracyjnym ze terenami wiejskimi, niewielkie dodatnie saldo – z zagranicą, a niezmiennie dość wysokie dodatnie – w migracjach z miastami. Od wielu lat większą ruchliwością przestrzenną charakteryzują się kobiety, jednak wyższe ujemne saldo migracji występuje wśród mężczyzn.

Z danych meldunkowych wynika, że w ostatnich latach poznaniacy najchętniej przeprowadzali się do gmin powiatu poznańskiego, takich jak: Swarzędz, Komorniki, Kórnik, Dopiewo, Tarnowo Podgórne, Suchy Las, Rokietnica, Mosina, Luboń. Ten kierunek migracji wybiera co roku ok. 60% osób, które postanowiły wyprowadzić się z Poznania. Przepływy osób w drugą stronę były kilkukrotnie mniejsze i stanowiły zaledwie 1/5 wszystkich zameldowań w mieście. Przeprowadzka do strefy podmiejskiej nie oznaczała zerwania przez migrantów związków z Poznaniem, jako miejscem pracy, nauki czy ośrodkiem usług społecznych, ponieważ blisko 1/2 z nich nadal uczy się bądź pracuje w Poznaniu, a tylko 1/4 w powiecie poznańskim.

Okolo 1/4 osób wyprowadzających się z Poznania przenosi się do innych niż powiat poznański rejonów województwa wielkopolskiego, natomiast ok. 15% wyprowadza się do pozostałych województw w kraju. Pobyt na stałe za granicą wybiera ok. 1% osób. Wśród ośrodków wojewódzkich największym zainteresowaniem mieszkańców emigrujących z Poznania cieszyła się Warszawa, a w dalszej kolejności Wrocław i Szczecin. Były to jednak przepływy stosunkowo niewielkie.

Poznań jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania dla mieszkańców województwa wielkopolskiego. Z tego obszaru pochodzi blisko 60% osób meldujących się na stałe w Poznaniu. Licznie (ponad 1/3) napływają do Poznania także osoby z innych województw, w tym głównie z kujawsko-pomorskiego, zachodniopomorskiego i lubuskiego.

W 2023 r. udział imigrantów z zagranicy (368 osób) w napływie ogółem wyniósł 6,6%. Poza granicę naszego kraju przeniosło się 1,1% emigrantów, czyli 72 osoby. Oznacza to, że po raz ósmy z rzędu odnotowano dodatnie saldo migracji z zagranicą. Wcześniej, od 2004 r., czyli od wejścia Polski do Unii Europejskiej, a tym samym od otwarcia jej rynku pracy dla obywateli naszego kraju, saldo migracji zagranicznych było zawsze ujemne, np. w 2014 r. wyniosło – 370 osób.

Dojazdy do pracy

Do osób korzystających z przestrzeni miejskiej zaliczyć należy także osoby dojeżdżające do Poznania do pracy.

Według ostatnich badań dotyczących dojazdów do pracy przeprowadzonych przez **GUS** w 2021 r. **do Poznania dojeżdżało 106,7 tys. osób** – lokowało to stolicę Wielkopolski na 4. miejscu w kraju – za Warszawą (390 tys.), Krakowem (132 tys.) i Katowicami (113 tys.). Świadczy to o wysokiej atrakcyjności Poznania jako miejsca pracy. Wpływ na to mają zrównoważona i wysoko rozwinięta gospodarka miasta, atrakcyjne zarobki, korzystne połączenia komunikacyjne (autostrada, obwodnice o standardach dróg ekspresowych, dynamicznie rozwijająca się kolej metropolitalna oraz komunikacja podmiejska). Wpisując się w bardzo widoczny w ostatnich latach proces suburbanizacji, wiele osób z powodu niższych cen nieruchomości i korzystniejszego otoczenia środowiskowego zmieniło miejsce zamieszkania i przeniosło się poza granice miasta (w większości do gmin sąsiednich powiatu poznańskiego) jednocześnie wciąż dojeżdżając do Poznania do pracy.

Liczba dojeżdżających do pracy do Poznania wzrosła (o 24%) od czasu poprzednich badań przeprowadzonych przez GUS dla 2016 r., kiedy to liczbę pracowników dojeżdżających do miasta określono na 85,9 tys. osób.

Spośród dojeżdżających, 91,0 tys. osób (85%) mieszkało na terenie województwa wielkopolskiego. Najwięcej osób dojeżdżało z gmin powiatu poznańskiego: Komorniki (6,1 tys. osób), Luboń (5,7 tys. osób), Czerwonak (5,2 tys. osób), Dopiewo (5,0 tys. osób) oraz Swarzędz (8,9 tys. osób). Wymienione gminy oraz Kleszczewo i Kórnik charakteryzowały się największym udziałem przyjeżdżających do pracy do Poznania, w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania (36-44%). Regularnie do pracy i szkół do Poznania przyjeżdżało po ponad 70% mieszkańców gmin: Komorniki, Luboń, Murowana Goślina i Suchy Las¹.

Spoza powiatu poznańskiego wysokie liczby dojeżdżających do Poznania odnotowano w Gnieźnie (1,9 tys. osób), Wrześni (1,0 tys. osób).

Wśród miast z największą liczbą mieszkańców wyjeżdżających do pracy w 2021 r., Poznań znalazł się na 2. miejscu (40,7 tys.), za Warszawą (56,0 tys.). W konsekwencji na 1 osobę wyjeżdżającą do pracy poza granicę miasta, przypadały statystycznie ponad 2,5 osoby

¹ Dane mobilne za 2024 rok

dojeżdżające do Poznania. W 2016 r. liczba wyjeżdżających do pracy poza Poznań była o 33% niższa i wyniosła 27,4 tys. mieszkańców.

Ponad 84% wyjazdów do pracy mieszkańców Poznania skierowanych było na obszar województwa wielkopolskiego. Największe udziały wyjeżdżających do pracy z Poznania w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania zanotowano w gminach powiatu poznańskiego. Wartości powyżej 1% charakteryzowały gminy wiejskie Tarnowo Podgórne (3,8%), Komorniki (1,8%) i Suchy Las (1,3%) oraz część wiejską gminy Kórnik (1,2%). Poza woj. wielkopolskie z Poznania wyjeżdżało do pracy 6,4 tys. zatrudnionych (16%), najwięcej do Warszawy. W Poznaniu wśród wyjeżdżających do pracy najwięcej było osób w wieku 25–34 lat (31,2%). W całej grupie wyjeżdżających do pracy dominowali mężczyźni (60,1%).

Dane mobilne²

W 2024 r., według danych mobilnych, liczba mieszkańców Poznania wynosiła **716,8 tys. osób, co oznacza o 180 tys. więcej w porównaniu do danych publikowanych przez GUS i o blisko 250 tys. więcej niż znajduje się w rejestrach urzędowych.** W porównaniu do 2022 r. rzeczywista liczba mieszkańców zwiększyła się o 38 tys. osób, podczas gdy dane GUS-u wskazują na spadek o 4,5 tys.³, a rejestry urzędowe – o 8,5 tys. osób.

W 2024 r. w Poznaniu mieszkało 79,3 tys. cudzoziemców, z czego 93% stanowili obywatele Ukrainy (68,8 tys.) i Białorusi (4,7 tys.). Cudzoziemcy stanowili 11% liczby mieszkańców Poznania. Liczba cudzoziemców zmniejszyła się o 2% (1,5 tys.) w porównaniu z 2022 r.

W 2024 r. w Poznaniu w ciągu dnia przebywało 942,7 tys. osób, z czego 29% stanowiły osoby spoza miasta, w większości z gmin Metropolii Poznań⁴. W ciągu dnia w Poznaniu przebywało 45% ogółu mieszkańców Metropolii. Jednocześnie 6% mieszkańców Poznania przebywało w ciągu dnia w innych miejscowościach. Liczba osób przebywających

² Dane mobilne pochodzą z hurtowni danych firmy Selectivv, od której zostały pozyskane w wyniku zapytań oraz wyświetleń reklam w kanale mobilnym, a także od wydawców konkretnych aplikacji mobilnych. W bazie znajdują się dane 24 mln użytkowników urządzeń mobilnych w Polsce.

³ Spadek dla okresu XII 2022–VI 2023.

⁴ Metropolia Poznań obejmuje obszar Poznania, gmin powiatu poznańskiego oraz gmin: Oborniki, Skoki, Szamotuły i Śrem.

w Poznaniu w ciągu dnia pozostawała stabilna od 2022 r., z niewielkimi wahaniami o 0,5%. W 2024 r. połowa ogółu mieszkańców Metropolii Poznań przebywała regularnie w dzień w Poznaniu. Stanowili oni 99% osób spoza Poznania przebywających regularnie w Poznaniu w dzień, najwięcej ich było ze Swarzędza, Lubonia i Tarnowa Podgórnego. Łącznie z przestrzeni miejskiej korzystało w dzień 270,8 tys. osób spoza Poznania. Od 2022 r. liczba osób przyjeżdżających regularnie do Poznania pozostawała na praktycznie stałym poziomie, z niewielkimi wahaniami, nieprzekraczającymi 0,8%. Regularnie do Poznania przyjeżdżali, przede wszystkim, osoby pracujące lub uczące się w Poznaniu.

W 2024 r. łącznie 2 mln osób korzystało w dzień okazjonalnie z przestrzeni miejskiej, liczba ta wzrosła o 10% w porównaniu do 2022 r. Najwięcej osób przybywało z Ukrainy, województwa mazowieckiego i dolnośląskiego oraz Niemiec. Okazjonalnie w ciągu dnia do Poznania przyjeżdżało 36% ogółu mieszkańców Metropolii Poznań.

Najwięcej osób przebywało w Poznaniu powyżej 8 dni w miesiącu w dni robocze w godzinach 8:00–17:00, a w weekendy w godzinach 11:00–17:00. Większość z nich przyjeżdżała z gmin Metropolii Poznań. Liczba osób przyjeżdżających do Poznania więcej niż 8 dni w miesiącu była średnio o 23% większa niż osób wyjeżdżających, a liczba osób przyjeżdżających do 8 dni w miesiącu była o 25% większa. Średnio o 42% mniej osób przyjeżdżało powyżej 8 dni w miesiącu do Poznania w weekendy niż w dni robocze. Natomiast liczba osób przyjeżdżających do 8 dni w miesiącu była ponad 3-krotnie większa w weekendy niż w dni robocze. Najwięcej mieszkańców Poznania wyjeżdżało z miasta powyżej 8 dni w dni robocze w godzinach 9:00–17:00, a w weekendy w godzinach 11:00–18:00. Większość z nich wyjeżdżała do miejscowości w Metropolii Poznań. Średnio o 40% mniej mieszkańców Poznania wyjeżdżało w weekendy niż w dni robocze.

Dane z rejestrów urzędowych

Cudzoziemcy

Według oficjalnych danych meldunkowych Urzędu Miasta Poznania (zameldowani na pobyt stały oraz czasowy) Poznań stanowi miejsce zamieszkania dla 10,3 tys. cudzoziemców (stan na 31.05.2024 r.). Oznacza to, że w ciągu roku liczba osób z obcym obywatelstwem zameldowanych w mieście wzrosła o 0,3 tys.

O ile w 2003 r. liczba zameldowanych cudzoziemców wynosiła 1326 osób, a w 2015 r. były to 2822 osoby, to w połowie 2019 r. takich osób było już 7293 – dwa razy więcej niż

w 2018 r. Podczas epidemii koronawirusa w 2020 r. przejściowo odnotowano spadek takich zameldowań (6311 osób, czyli o 982 mniej niż rok wcześniej), jednak w 2021 r. ponownie odnotowano silny wzrost, który utrzymał się także w 2022 i 2023 r. dochodząc do 9992 osób. W 2024 r. nastąpił stosunkowo niewielki przyrost (do 10 341 osób). Warto zauważyć, że wzrost zameldowań zagranicznych, także przed 2020 r., nie był stały. W 2021 r. wzrost odnotowano głównie z powodu zwiększonej liczby zameldowanych Ukraińców i Białorusinów (po ok. 600 osób). Z kolei w 2022 r. liczba obywateli Ukrainy zameldowanych w Poznaniu zmniejszyła się o 470 osób, natomiast liczba obywateli Białorusi wzrosła o 900 osób, a obywateli Rosji o 191 osób. W 2023 r. odnotowano minimalny przyrost liczby Ukraińców (o 119 osób) oraz dynamiczny przyrost liczby Białorusinów (o 1063 osoby czyli o 55%). Z kolei w 2024 r. nastąpił niewielki wzrost liczby zarówno Ukraińców (o 129 osób), jak i Białorusinów (o 30 osób). Zmniejszenie się lub też niewielkie przyrosty liczby zameldowanych Ukraińców w ostatnich latach mogły być spowodowane zarówno ich powrotami do kraju – mającymi na celu wsparcie obrony militarnej w obliczu wojny z Rosją – jak i restrykcjami wyjazdowymi dla mężczyzn i niektórych grup zawodowych kobiet w wieku mobilizacyjnym, wprowadzonymi na Ukrainie. Widać także, że napływ uchodźców nie przekłada się na liczbę oficjalnych meldunków w Poznaniu.

Obcokrajowcy zameldowani w Poznaniu przybyli z ponad 110 krajów świata, w tym w 83% z Europy, przy czym tylko w 10,5% z krajów Unii Europejskiej. Najliczniej reprezentowaną grupą (37%, przed trzema laty – przed napaścią Rosji na Ukrainę – 52%) są nadal Ukraińcy (3793 osoby, trzy lata wcześniej 4015 osób). Na drugim miejscu znajdują się Białorusini, którzy stanowią już 29% obcokrajowców (3015 osób, trzy lata wcześniej 1022 osoby), a na trzecim Rosjanie (376 osób, trzy lata wcześniej 206 osób). Wyprzedzają oni Turków (241 osób) oraz pierwszą pod względem liczebności w Poznaniu nację unijną – Niemców (188 osób), a także Hindusów (149 osób), Chińczyków (126 osób), Włochów (124 osoby), Kazachów (114 osób) i Francuzów (104 osoby). Spośród obywateli krajów Unii Europejskiej licznie reprezentowani są także: Hiszpanie (98 osób), Brytyjczycy (92 osoby), Rumuni (75 osób) oraz Holendrzy (67 osób).

Spośród zameldowanych cudzoziemców przybyłych z innych kontynentów dominują Azjaci (1156 osób, tj. 11,2%, wobec 966 rok wcześniej). W dalszej kolejności wymienić można osoby z Afryki (3,3%). Stosunkowo niewielu zameldowanych cudzoziemców przybyło z Ameryki Północnej (1,2%), Ameryki Południowej (0,4%) oraz Australii i Oceanii (0,1%). Około 0,7% stanowią osoby o nieustalonym obywatelstwie. Uwzględniając pojedyncze państwa, najwięcej cudzoziemców spoza Europy i jej najbliższych okolic było obywatelami: Indii (149

osób), Chin (126 osób), Nigerii (76 osób), Korei Południowej (67 osób) oraz Stanów Zjednoczonych (66 osób). Nie brakuje także obywateli bardzo odległych, mniejszych krajów, np. Togo, Tanzanii, Nowej Zelandii, Gambii, Ekwadoru, Boliwii, Singapuru.

W Poznaniu mieszka także liczna grupa **niezameldowanych cudzoziemców** – są to głównie uchodźcy z Ukrainy oraz osoby, które pracują tymczasowo na podstawie oświadczeń pracodawców o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcom lub zezwoleń na pracę sezonową.

Pracownicy z zagranicy

Sytuacja na krajowym rynku pracy powoduje, że polscy pracodawcy coraz chętniej korzystają z możliwości zatrudnienia osób z obcym obywatelstwem. Według Powiatowego Urzędu Pracy w Poznaniu, którego obszar działania obejmuje Poznań i gminy powiatu poznańskiego, w 2023 r. pracodawcy złożyli 27,9 tys. oświadczeń o zamiarze zatrudnienia osoby cudzoziemskiego pochodzenia, o 32,9 tys. mniej niż rok wcześniej, z tego:

- 43% dotyczyło obywateli Białorusi,
- 28% dotyczyło obywateli Ukrainy,
- 20% dotyczyło obywateli Gruzji.

Z powodu wojny z Rosją udział obywateli Ukrainy skokowo się zmniejszył – jeszcze w 2016 r. dotyczyło ich 96% oświadczeń. Najczęściej cudzoziemcy byli zatrudniani przy wykonywaniu prac prostych w zakresie: przetwórstwa przemysłowego, budownictwa, handlu detalicznego, transportu i gospodarki magazynowej.

Od 2018 r. urzędy pracy wydają zezwolenia na pracę sezonową w sektorach: rolnictwo, ogrodnictwo i turystyka. W 2023 r. Powiatowy Urząd Pracy w Poznaniu wydał 162 zezwolenia tego typu.

Ponadto Wojewoda Wielkopolski wydał w 2023 r. 39,7 tys. pozwoleń na pracę dla cudzoziemców na obszarze województwa wielkopolskiego (szacuje się, iż ok. 1/4 z nich dotyczyła Poznania). Liczba zezwoleń obniżyła się w ciągu roku o 25%.

Od 2022 r. na podstawie specjalnej ustawy, uchodźcy z Ukrainy mogą także podejmować pracę tylko na podstawie powiadomienia o podjęciu pracy przez cudzoziemca. Na podstawie przepisów o pomocy obywatelom Ukrainy do w 2023 r. zgłoszono 73,1 tys. powiadomień o podjęciu pracy w Poznaniu i powiecie poznańskim.

Łącznie w 2023 r. w Poznaniu pracowało, więc, do 60 tys. cudzoziemców zatrudnionych w ramach oficjalnych pozwoleń na pracę, powiadomień lub oświadczeń o zamiarze

zatrudnienia obcokrajowca.

Uczniowie z zagranicy

Według dane.gov.pl we wrześniu 2023 r. w poznańskich szkołach i placówkach oświatowych naukę rozpoczęło 15 194 uczniów posiadających obywatelstwo inne niż polskie. Było to o 2% więcej niż w 2022 r. i o 109% więcej niż w 2021 r. Wzrost liczby uczniów zagranicznych w Poznaniu wynikał przede wszystkim ze znacznego wzrostu liczby uczniów z Ukrainy (z 5622 uczniów w 2021 r. do 12 080 uczniów w 2023 r.) Podobnie jak w Poznaniu, wzrost liczby uczniów zagranicznych w 2023 r., w porównaniu do 2022 r., zanotowano w innych największych polskich miastach, tj. w Warszawie (o 9%), Krakowie (o 7%), Wrocławiu (o 3%) i Łodzi (o 2%). Z kolei spadek liczby uczniów zagranicznych w 2023 r., w porównaniu do 2022 r., zanotowano w całym kraju (o 1%), woj. wielkopolskim (o 3%), powiecie poznańskim (o 7%).

Uczniowie zagraniczni uczęszczający do poznańskich szkół i placówek oświatowych przybyli z przynajmniej 67 krajów, leżących na wszystkich kontynentach, a najodleglejszymi rejonami były:

- Australia,
- Argentyna, Wenezuela, Brazylia i Kolumbia w Ameryce Południowej,
- USA, Kanada, Meksyk, Kuba i Panama w Ameryce Północnej,
- Tajwan, Chiny, Filipiny, Japonia, Wietnam, Korea Południowa i Indonezja w Azji,
- Republika Południowej Afryki, Angola w Afryce.

Zagraniczni uczniowie najczęściej przybyli z państw europejskich lub z pogranicza Europy i Azji 97,5%. Wśród nich najliczniejszą grupę stanowili obywatele państw zza wschodniej granicy, tj. Ukrainy (12 080 osób), Białorusi (2035 osób) oraz Rosji (300 osób). Z państw pozaeuropejskich najwięcej uczniów przybyło z Indii (32 osoby), USA (13 osób), Wietnamu (34 osoby), Bangladeszu (19 osób), Korei Południowej (14 osób).

Udział dzieci i uczniów z Ukrainy w łącznej liczbie dzieci i uczniów zagranicznych uczęszczających do poznańskich przedszkoli oraz szkół w ostatnich latach był zmienny i wynosił: 80% w 2023 r., 84% w 2022 r. i 77% w 2021 r. W 2023 r., w porównaniu do 2022 r. zmniejszyła się liczba dzieci i uczniów z Ukrainy uczęszczających do placówek oświatowych zarówno w Polsce, województwie wielkopolskim, powiecie poznańskim, jak również w większości porównywanych dużych miast. W Poznaniu liczba ta zmniejszyła się o 4% (tj. o

ok. 0,5 tys. osób). W Polsce, województwie wielkopolskim i powiecie poznańskim spadek ten był wyższy niż w Poznaniu i wyniósł odpowiednio 6%, 7% i 11%.

Znaczna część uczniów z Ukrainy to uchodźcy wojenni, którzy przyjechali w związku z trwającym od 2022 r. konfliktem zbrojnym na Ukrainie. W 2024 r. w poznańskich placówkach wychowania przedszkolnego oraz szkołach kształciło się łącznie 7325 dzieci oraz uczniów uchodźczych z Ukrainy (według dane.gov.pl, stan na 30.09.2024 r.), w tym 1004 dzieci w przedszkolach oraz 6321 uczniów w szkołach, przy czym najwięcej w szkołach podstawowych – 3730 uczniów. Oznacza to, że od marca 2022 r. do września 2024 r. liczba dzieci w przedszkolach i uczniów uchodźczych w szkołach wzrosła o 86%, przy czym liczba dzieci uchodźczych w przedszkolach wzrosła o 32%, a liczba uczniów uchodźczych w szkołach – o 98%.

Ponadto w 2023 r. żłobki publiczne i niepubliczne sprawowały opiekę nad ok. 50 dzieci z Ukrainy (wobec ok. 100 dzieci w 2022 r.).

Obywatele Ukrainy

Według danych mobilnych w 2024 r. w Poznaniu przebywało 68,8 tys. obywateli Ukrainy, w tym: do 30 tys. uchodźców wojennych⁵.

Według dane.gov.pl do poznańskich szkół oraz placówek oświatowych we wrześniu 2023 r. uczęszczało 12 080 uczniów z Ukrainy (w tym 7325 dzieci i uczniów uchodźczych zarejestrowanych w placówkach wychowania przedszkolnego i szkołach od dnia 24 lutego 2022 r.). We wrześniu 2023 r. ich liczba była większa o 115% w porównaniu ze stanem we wrześniu 2021 r.

Na poznańskich uczelniach naukę pobierało 2,4 tys. studentów z Ukrainy.

Już przed 24 lutego 2022 r. w Poznaniu pracowało ok. 35 tys. obywateli Ukrainy, po wybuchu wojny ich liczba zmalała, lecz jednocześnie niemal w tym samym czasie pracę w naszym mieście podjęło ok. 20 tys. uchodźców wojennych. Łącznie można szacować, że w 2023 r. Poznaniu pracowało ok. 50 tys. osób z Ukrainy.

⁵ Dane szacunkowe Urzędu Miasta Poznania.

Dane z badań ankietowych

Studenci

Według danych GUS-u w roku akademickim 2023/2024 w Poznaniu studiowało łącznie **99,4 tys. osób**, w tym 64,3 tys. (blisko 2/3) na studiach dziennych. Statystycznie na 1000 mieszkańców przypada w Poznaniu 185 studentów, co daje stolicy Wielkopolski 1. miejsce wśród największych ośrodków w kraju, przed: Krakowem (164), Wrocławiem (158) oraz Warszawą (138). Około 68% studiujących pobiera naukę w szkołach publicznych. Największą uczelnią jest Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, na którym kształcą się blisko co trzecia studiująca osoba w Poznaniu. Ponad 80% studentów to osoby spoza Poznania, a ok. 35% pochodzi spoza województwa wielkopolskiego (najwięcej z województw: zachodniopomorskiego, kujawsko-pomorskiego i lubuskiego). Poznańscy studenci mają do dyspozycji 38 domów studenckich, w których przebywać może blisko 9,5 tys. osób. Biorąc pod uwagę powyższe dane, można szacować, że **w Poznaniu mieszka do 40 tys. zamiejscowych, niezameldowanych studentów kierunków stacjonarnych**. Nie znajduje to jednak odzwierciedlenia w danych statystycznych publikowanych przez GUS.

Studenci z zagranicy

W ostatnich latach notuje się dynamiczny wzrost liczby studentów zagranicznych. Tendencji tej nie zatrzymała pandemia COVID-19. Polskie uczelnie coraz częściej oferują programy studiów skierowane do obcokrajowców. W rezultacie na poznańskich uczelniach uczą się studenci zagraniczni pochodzący z ok. 120 krajów świata. W roku akademickim 2023/2024 liczba studentów z zagranicy kształcących się na pełnych programach studiów wyniosła 6,6 tys. osób. Najwięcej z nich było z Ukrainy – ok. 2,4 tys., a także z Białorusi (1,3 tys.), Turcji (0,4 tys.), Chin (0,2 tys.), Azerbejdżanu i Indii (po ok. 150 osób). Studiowali oni głównie na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza (ok. 1,9 tys. osób), Uniwersytecie WSB Merito i Politechnice Poznańskiej (po ok. 0,8 tys. osób), Uniwersytecie Medycznym i Collegium da Vinci (po ok. 0,7 tys. osób).

Dodatkowo ok. 1,2 tys. osób studiowało w Poznaniu w ramach okresowych wymian typu „Erasmus+”. Najczęściej byli to obywatele Turcji i Hiszpanii (po ok. 250 osób), Kazachstanu (ok. 140 osób) i Francji (ok. 100 osób). Uczelniami oferującymi najwięcej wymian okresowych były: Uniwersytet im. Adama Mickiewicza (0,7 tys. osób), Politechnika

Poznańska (ok. 250 osób) i Uniwersytet Ekonomiczny (ok. 90 osób).

W roku akademickim 2023/2024 w Poznaniu naukę pobierało więc 7,8 tys. osób obcego pochodzenia, studiujących zarówno w trybie stałym, jak i w ramach wymiany okresowej (rok wcześniej 7,7 tys.).

Dane przestrzenne

Wskaźniki demograficzne według byłych delegatur Urzędu Miasta Poznania

W przekroju byłych delegatur Urzędu Miasta Poznania (dzielnic miasta), najwięcej osób (dane GUS-u) mieszka na Starym Mieście (27,8%) i Nowym Mieście (25,4%), a najmniej na Wildzie (11,0%). Mimo ogólnomiejskiego ubytku ludnościowego, w jednej dzielnicy (Jeżyce) odnotowuje się zachowanie dotychczasowego poziomu zaludnienia. W stosunku do 2000 r. wystąpił tam nawet wzrost zaludnienia o 4,4%. W tym okresie największy ubytek ludnościowy odnotowano na Wildzie (o 10,6%), Nowym Mieście (o 9,9%) oraz Starym Mieście (o 9,9%). Na Grunwaldzie miał miejsce spadek o 7,9%. W 2023 r. we wszystkich dzielnicach odnotowano ujemny przyrost naturalny, najmniejszy – na Jeżycach i Nowym Mieście (po -2,2‰), największy na Wildzie (-4,2‰), przy średnim wskaźniku dla całego miasta wynoszącym -2,7‰. W jednej dzielnicy: Jeżyce, odnotowano dodatnie saldo migracji (3,6‰), podczas gdy w najgorszej pod względem tego wskaźnika dzielnicy Wilda, wystąpił ubytek migracyjny wynoszący -6,2‰ (dla Poznania ogółem -2,0‰).

Ludność według jednostek pomocniczych

W 2023 r. gęstość zaludnienia obszarów 42 jednostek pomocniczych miasta (tzw. osiedli) była zróżnicowana – największą, wynoszącą 14,9 tys. osób/km², miało Osiedle Grunwald Północ, a najmniejszą, wynoszącą 0,17 tys. osób/km², Osiedle Morasko-Radojewo.

Najwięcej osób było zameldowanych w Poznaniu na obszarze Osiedla Rataje (30,8 tys. osób) oraz Osiedla Piątkowo (31,7 tys.), najmniej – na obszarze Osiedla Fabianowo-Kotowo (1,8 tys.) oraz Osiedla Kiekrz (1,8 tys. osób).

W śródmieściu, obejmującym obszar 5 osiedli (Jeżyce, Ostrów Tumski-Śródka-Zawady-Komandoria, Stare Miasto, Święty Łazarz, Wilda) w 2023 r. było zameldowanych 100,5 tys. osób (o 2,8 tys. mniej niż rok wcześniej).

Benchmarking Poznania według danych GUS-u

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle aglomeracji poznańskiej

Spadkowi liczby ludności w Poznaniu towarzyszy wzrost liczby ludności w powiecie poznańskim, co powoduje, że rośnie liczba mieszkańców całej aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań oraz 17 gmin i miast powiatu poznańskiego. W powiecie poznańskim notuje się nie tylko dodatni przyrost naturalny (1,6‰ w 2023 r.), lecz także wysokie dodatnie saldo migracji (12,0‰ w 2023 r.), które w części rekompensują ujemne wartości tych wskaźników w Poznaniu (dane GUS-u). W rezultacie w 2023 r. w aglomeracji występował wysoki dodatni przyrost migracyjny ludności (4,3‰) oraz niewielki ujemny (po raz drugi z rzędu) przyrost naturalny (-0,8‰).

Na koniec 2023 r. na terenie powiatu poznańskiego mieszkało 448,7 tys. osób (dane GUS-u). Obszar ten cechował się wysoką dynamiką wzrostu liczby mieszkańców.

W ostatnim roku przyrost liczby mieszkańców wyniósł 6,0 tys. osób (od 2000 r. przybyło aż 188,1 tys. osób, czyli o ponad 2/3). W rezultacie zaludnienie aglomeracji poznańskiej zwiększa się, osiągając 987,1 tys. osób (o 17,1% więcej niż w 2000 r.), z których 54,5% stanowią mieszkańcy Poznania (23 lata wcześniej – 69%).

Teren aglomeracji charakteryzuje się silnym zróżnicowaniem rozmieszczenia ludności. Przy średniej gęstości zaludnienia wynoszącej 457 os./km², w Poznaniu zagęszczenie to wynosi 2056 os./km², a w powiecie poznańskim 236 os./km². Powiat poznański charakteryzuje się także:

- bardziej zrównoważoną strukturą ludności według płci (wskaźnik feminizacji wynosi 105, podczas gdy w Poznaniu 114, a w całej aglomeracji 110);
- znacznie młodszą strukturą ludności według wieku (udział osób w wieku przedprodukcyjnym wynosi 23,2%, a w wieku emerytalnym 17,1%, podczas gdy w Poznaniu jest to odpowiednio 15,6% i 24,1%, a w całej aglomeracji – 19,1% i 20,9%);
- wyższym poziomem urodzeń (jest on o 0,6 punktu wyższy niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wskaźnik urodzeń wynosi 8,4‰);
- niższą umieralnością (wskaźnik zgonów jest niższy o blisko 4 punkty niż w Poznaniu, w całej aglomeracji wynosi 9,1‰);

- niższą niż w Poznaniu częstotliwością zawierania związków małżeńskich.

Wskaźniki demograficzne w Poznaniu na tle największych polskich miast

W 2023 r. w Poznaniu (dane GUS-u) zanotowano relatywnie wysoki ujemny poziom przyrostu naturalnego (-2,7‰). Spośród siedmiu największych miast w Polsce, bardziej korzystny wystąpił w Krakowie (-0,5‰), w Gdańsku (-1,5‰), we Wrocławiu (-1,8‰) i w Warszawie (-1,9‰), a mniej korzystny w Szczecinie (-5,3‰) i w Łodzi (-7,4‰). Ujemne saldo migracji wystąpiło w Poznaniu (-2,0‰ w 2023 r.), w Łodzi (-2,3‰) oraz w Szczecinie (-1,9‰). Dodatkowo saldo migracji odnotowano w 2023 r. w Krakowie (4,1‰), w Gdańsku (3,2‰) oraz w Warszawie (1,7‰) i we Wrocławiu (1,4‰). We wszystkich największych miastach – za wyjątkiem Gdańska i Krakowa – występują ujemne wartości przyrostu rzeczywistego ludności (w Poznaniu -4,6‰), które związane są z ujemnym przyrostem naturalnym (który w ostatnich latach znacznie pogorszył się z uwagi na pandemię COVID-19 oraz spadek dzietności) oraz ujemnym saldem migracji. Najkorzystniejsze wskaźniki w tym zakresie cechowały Kraków (3,6‰) oraz Gdańsk (1,7‰).

Struktura demograficzna ludności Poznania według wieku nie odbiega znacząco od sytuacji w pozostałych największych ośrodkach miejskich. Udział ludności w wieku produkcyjnym (60,2%) jest nieco niższy niż we Wrocławiu i Krakowie, udział dzieci i młodzieży do 17. roku życia (15,6%) nieco niższy niż w Gdańsku, Krakowie, Szczecinie, Wrocławiu i Warszawie, zaś udział osób w wieku poprodukcyjnym (24,1%) niższy niż w Łodzi i Szczecinie.

Prognoza demograficzna GUS-u

W 2023 r. GUS opublikował prognozę demograficzną do 2060 r. dla gmin w Polsce, w tym dla Poznania oraz powiatu poznańskiego. Prognoza ta przewiduje wolniejszy ubytek ludności Poznania w porównaniu do prognozy poprzedniej (z 2017 r.). W nowej prognozie GUS dokonał korekty danych wejściowych oraz aktualizacji założeń na poziomie kraju. Prognoza jest wynikiem przyjętych założeń dotyczących przewidywanych trendów zmian w przebiegu procesów demograficznych: płodności, umieralności i migracji na pobyt stały (wewnętrznych i zagranicznych) oraz migracji wewnętrznej czasowej (powyżej 3 miesięcy). W prognozie nie uwzględniono więc czasowych migracji zagranicznych. Przygotowane zostały trzy warianty przewidywanych zmian ludności w latach 2023–2060. Ze względu na wykorzystanie

prognozy w oficjalnych analizach scenariusz średni, należy traktować za najbardziej prawdopodobny.

Prognoza jako punkt wyjścia przyjmuje stan ludności w dniu 31.12.2022 r. Wyniki prognozy wskazują na ubytek ludności do 2060 r. zarówno w kraju, jak i w Poznaniu. Dla Poznania w scenariuszu głównym przewiduje się spadek z 541,3 tys. osób w 2022 r. do 416,8 tys. osób (natomiast w scenariuszach alternatywnych odpowiednio do: 362,3 tys. w niskim oraz do 471,1 tys. w wysokim).

Będzie postępował proces starzenia się ludności Poznania, co oznaczać ma w wariancie głównym wzrost odsetka osób w wieku 65 lat i więcej (z 23,9% do 36,8%) oraz spadek udziału dzieci i młodzieży w wieku 0–17 lat (z 15,7% do 14,6%). Jedynie w scenariuszu wysokim przewiduje się utrzymanie liczby osób poniżej 18 lat na poziomie zbliżonym do 2022 r.

Kurczyć będą się zasoby ludności w wieku produkcyjnym. Według wyników prognozy spadek ten do 2060 r. wyniesie według scenariusza głównego 38%. W konsekwencji doprowadzi to do zwiększenia współczynnika obciążenia ekonomicznego ludnością w wieku nieprodukcyjnym. W 2022 r. na 100 osób w wieku produkcyjnym (kobiety 18–59, mężczyźni 18–64) przypadało 66 osób w wieku nieprodukcyjnym (0–17, 60+/65+). W 2060 r. będzie to już 105 osób.

Prognozowany jest (oprócz scenariusza wysokiego) wyraźny spadek liczby urodzeń, co związane będzie, przede wszystkim, ze spadkiem liczby kobiet w wieku prokreacyjnym. Przez cały okres prognozy w Poznaniu występować więc będzie pogłębiający się ujemny przyrost naturalny.

Z wyjątkiem niskiego scenariusza, przewiduje się dla Polski znaczny wzrost imigracji zagranicznej. W scenariuszach średnim i wysokim Polska będzie krajem imigracyjnym przez cały horyzont prognozy, tj. w latach 2023–2060 utrzymywać się będzie dodatnie saldo migracji. Jednak w przypadku Poznania ogólne saldo migracji, z wyjątkiem lat 2027–2028 będzie ujemne.

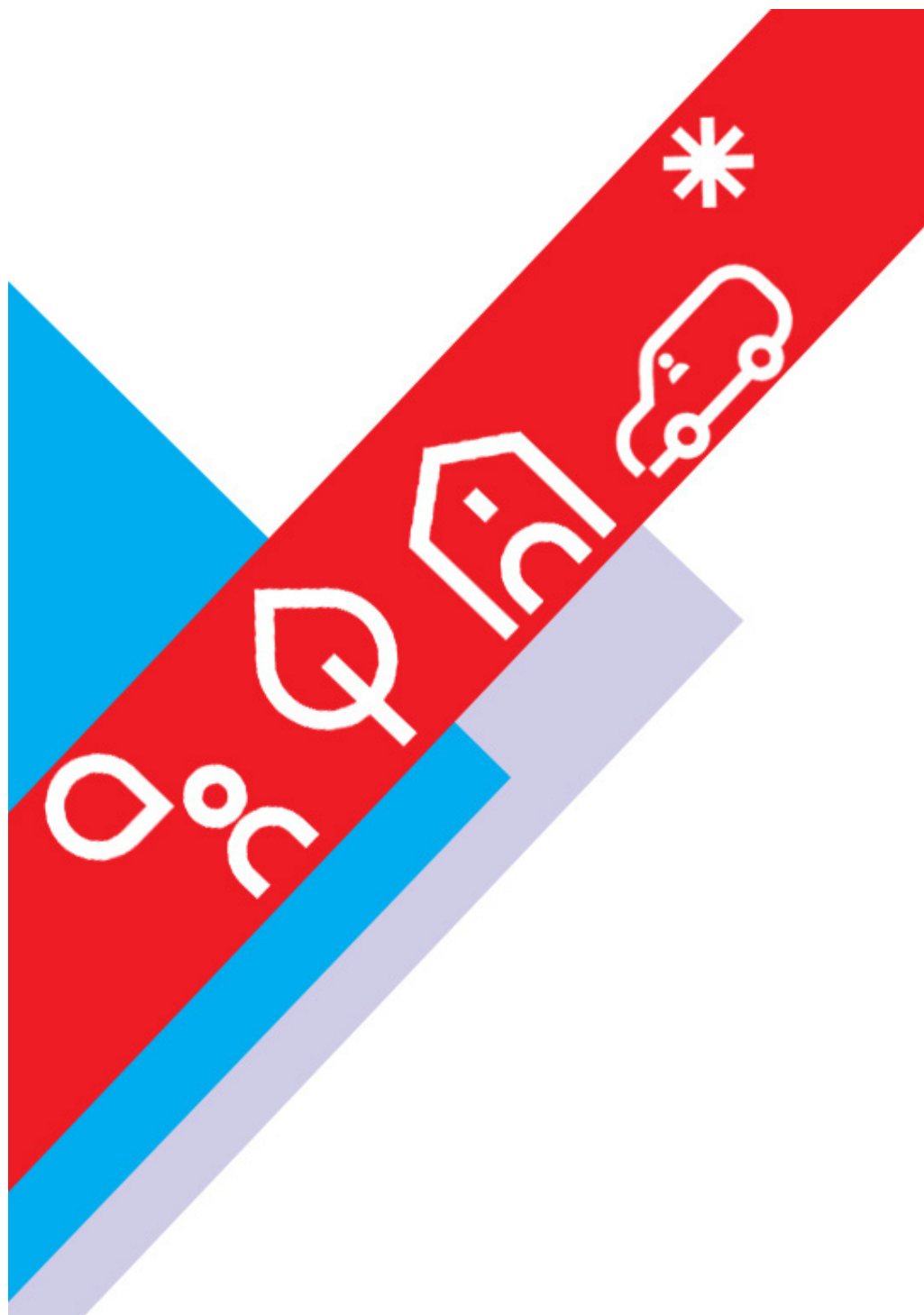
Przewiduje się dalszy znaczny napływ ludności na obszary podmiejskie położone wokół Poznania (postęp suburbanizacji). W rezultacie tego procesu, o ile w Poznaniu prognozowany jest ubytek ludności o 23%, to w powiecie poznańskim ma nastąpić wzrost zaludnienia o 28% (przyrost nominalny rzędu 122 tys. osób, będzie najwyższy wśród powiatów w Polsce). Tym samym liczba mieszkańców całej aglomeracji poznańskiej praktycznie nie zmieni się (spadek zaledwie o 0,2%). Tym samym w 2060 r. ludność zamieszkująca obszar aglomeracji poznańskiej, obejmującej Poznań i powiat poznański,

wyniesie 981,7 tys. osób. Przy czym znacząco zmieni się udział Poznania w ludności aglomeracji, zmniejszając się z 55% w 2022 r. do 42,5% w 2060 r.

Podsumowanie

Według zestawień **publikowanych przez GUS na koniec 2023 r. w Poznaniu mieszkało 538,4 tys. osób natomiast według danych mobilnych** liczba mieszkańców Poznania wynosiła **716,8 tys. osób, czyli o 180 tys. więcej w porównaniu do danych publikowanych przez GUS i o blisko 250 tys. więcej niż znajduje się w rejestrach urzędowych**. GUS nie ujmuje w statystyce publicznej większości osób niezameldowanych w Poznaniu, w tym studentów studiów stacjonarnych spoza Poznania, cudzoziemców pracujących lub uczących się w Poznaniu (głównie obywatele Ukrainy i Białorusi) oraz większości uchodźców wojennych z Ukrainy i politycznych z Białorusi.

Wykresy i ryciny

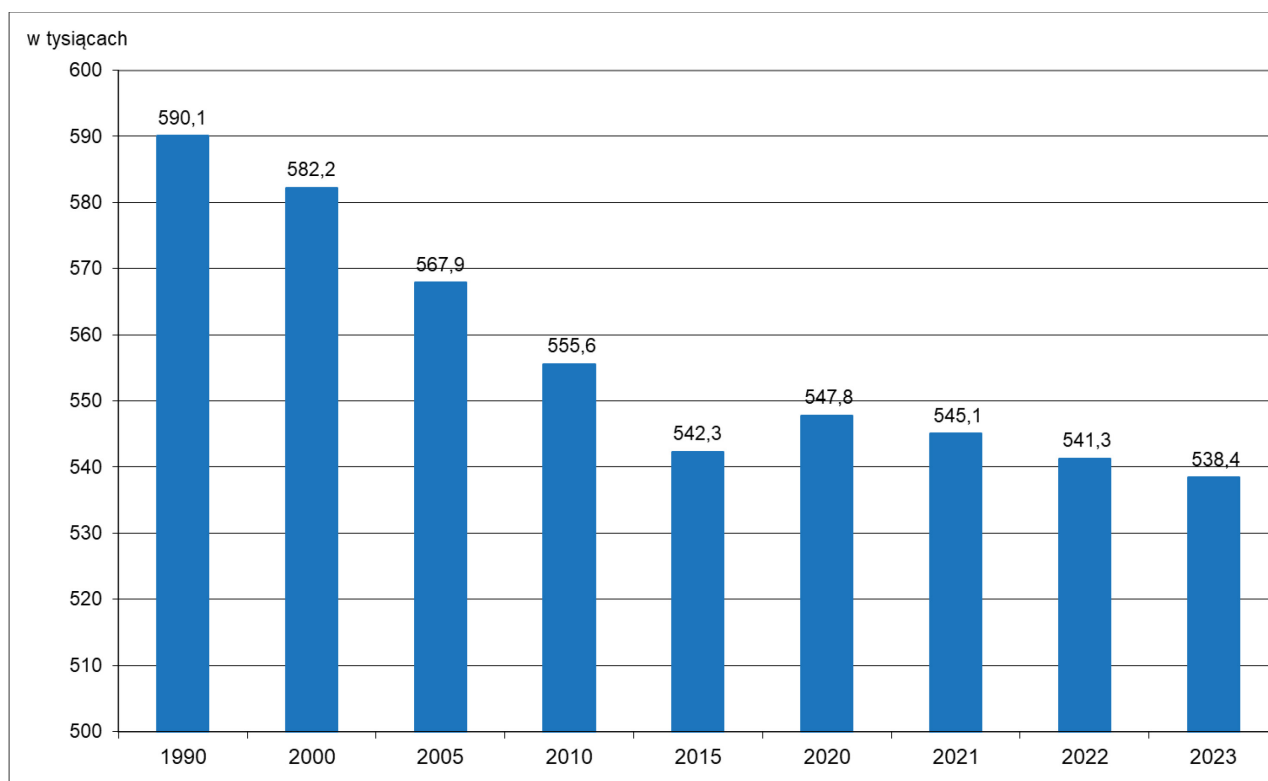

Spis wykresów i rycin

Wykres 1. Liczba ludności Poznania w latach 1990-2023.....	24
Wykres 2. Struktura ludności Poznania według wieku w 2023 roku w %	25
Wykres 3. Struktura ludności Poznania według płci i wieku w 2023 r.....	26
Wykres 4. Starzenie się ludności Poznania	27
Wykres 5. Przyrost naturalny ludności Poznania	28
Wykres 6. Przeciętne trwanie życia w 2023 r.....	29
Wykres 7. Małżeństwa i rozwody w Poznaniu	30
Wykres 8. Ludność Poznania według stanu cywilnego.....	31
Wykres 9. Ludność Poznania według wykształcenia	32
Wykres 10. Saldo migracji ludności w Poznaniu	33
Wykres 11. Przyrost rzeczywisty ludności Poznania.....	34
Wykres 12. Liczba cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu (na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy)	37
Wykres 13. Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu wg kraju pochodzenia w 2024 r.....	38
Wykres 14. Liczba ludności i liczba studentów w Poznaniu (w tys. osób)	39
Wykres 15. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym)	40
Wykres 16. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym) w roku akademickim 2023/2024.....	41
Wykres 17. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej	42
Wykres 18. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej w roku akademickim 2023/2024.....	43
Wykres 19. Dzieci i uczniowie zagraniczni w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego w latach 2017-2023 (stan na 30.09).....	44
Wykres 20. Struktura dzieci i uczniów zagranicznych w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego pod względem kraju pochodzenia lub obywatelstwa, według stanu na 30.09.2023 r. w Poznaniu.....	45
Wykres 21. Dzieci i uczniowie uchodźczy w przedszkolach i szkołach w latach 2022-2024 w Poznaniu	46
Wykres 22. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2023 w tys. osób.....	47
Wykres 23. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w 2000 i 2023 r. w tys. osób	48
Wykres 24. Dynamika liczby ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2023 (2000=100).....	49
Wykres 25. Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej	50
Wykres 26. Udział ludności w wieku produkcyjnym w aglomeracji poznańskiej	51
Wykres 27. Udział ludności w wieku poprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej	52
Wykres 28. Przyrost naturalny w aglomeracji poznańskiej.....	53
Wykres 29. Saldo migracji w aglomeracji poznańskiej.....	54
Wykres 30. Liczba ludności w największych miastach w Polsce w 2023 r.	55
Wykres 31. Liczba ludności w największych miastach Polski (bez Warszawy) w latach 2000-2023	56
Wykres 32. Wskaźnik feminizacji w największych miastach w Polsce w 2023 r.....	57

Wykres 33. Gęstość zaludnienia w największych miastach w Polsce w 2023 r.....	58
Wykres 34. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w największych miastach w Polsce w 2023 r.	59
Wykres 35. Przyrost naturalny w największych miastach Polski w latach 2000-2023	60
Wykres 36. Saldo migracji w największych miastach Polski w latach 2000-2023.....	61
Wykres 37. Przyrost rzeczywisty w największych miastach Polski w latach 2000-2023.....	62
Wykres 38. Prognoza demograficzna GUS dla Poznania według wariantów do 2060 r. - ludność ogółem	63
Wykres 39. Prognoza demograficzna GUS-u dla aglomeracji poznańskiej do 2060 r. - ludność ogółem	64
Wykres 40. Prognoza demograficzna GUS-u dla produkcyjnych grup wieku w Poznaniu do 2060 r.....	65

Wykres 1. Liczba ludności Poznania w latach 1990-2023

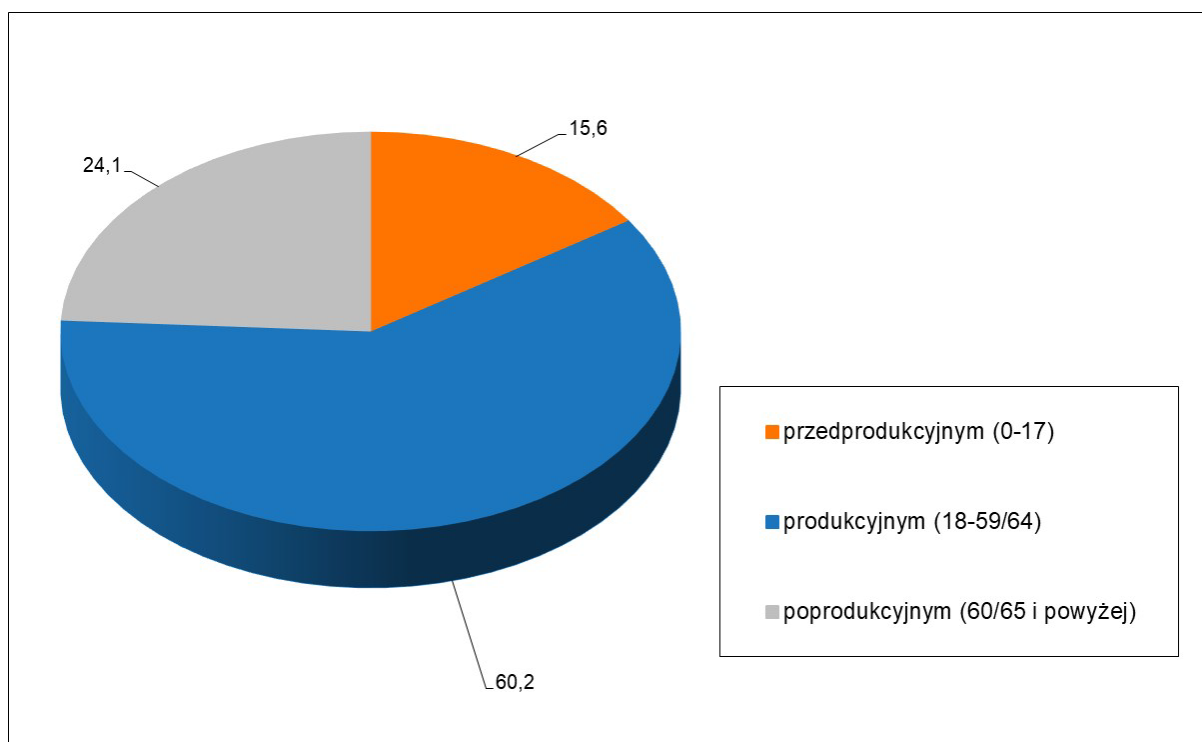

*Dane dla 2020 r. uwzględniają korektę GUS-u wynikającą z NSPLiM 2021

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Liczba ludności w tysiącach
1990	590,1
2000	582,2
2005	567,9
2010	555,6
2015	542,3
2020	547,8
2021	545,1
2022	541,3
2023	538,4

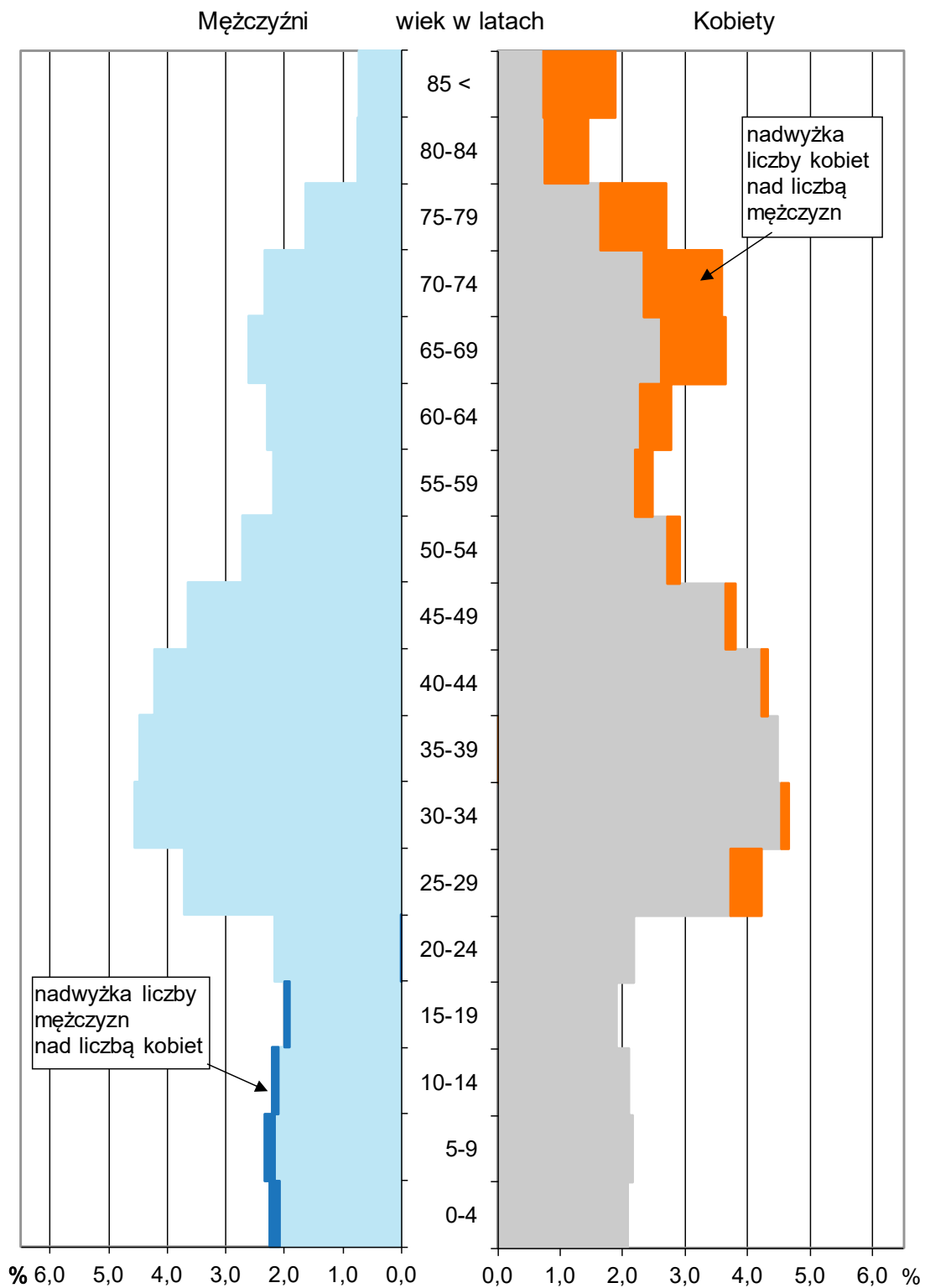
Wykres 2. Struktura ludności Poznania według wieku w 2023 roku w %

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Ludność w wieku	Udział w %
przedprodukcyjnym (0–17)	15,6
produkcyjnym (18–59/64)	60,2
poprodukcyjnym (60/65 i powyżej)	24,1

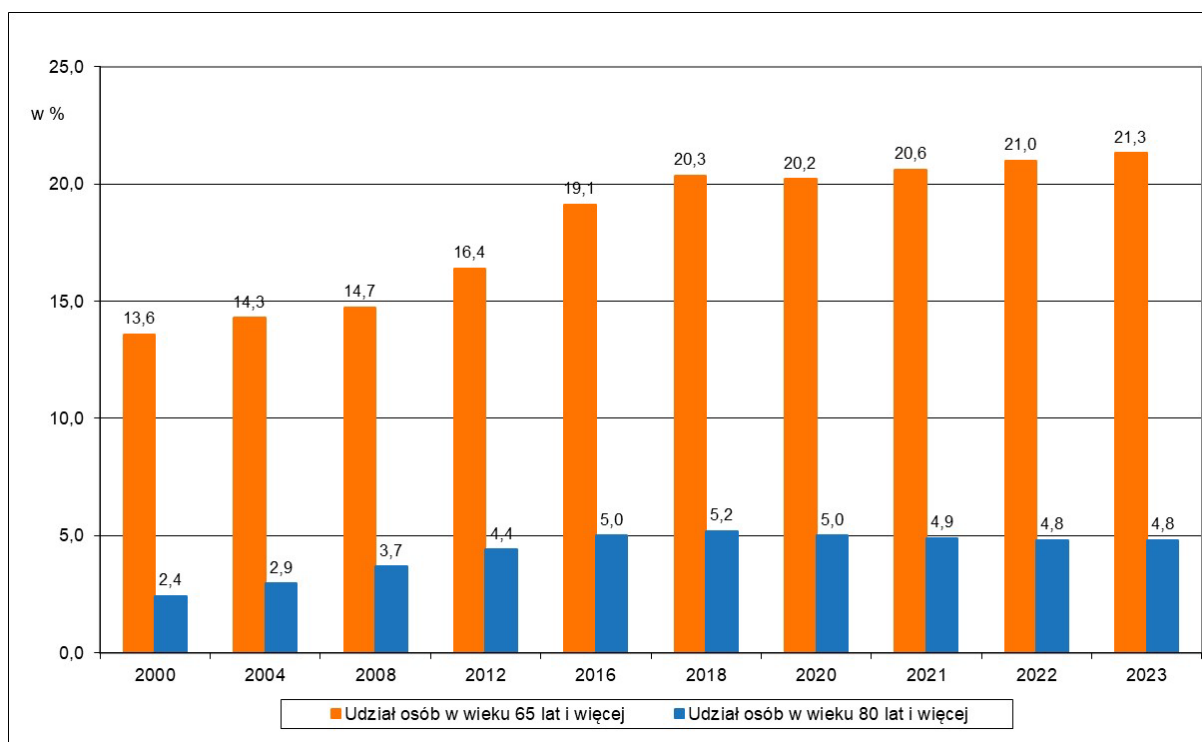
Wykres 3. Struktura ludności Poznania według płci i wieku w 2023 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny, obliczenia własne

Wiek w latach	Mężczyźni w %	Kobiety w %
0-4	2,3	2,1
5-9	2,3	2,2
10-14	2,2	2,1
15-19	2,0	1,9
20-24	2,0	2,2
25-29	3,7	4,2
30-34	4,5	4,7
35-39	4,5	4,5
40-44	4,2	4,3
45-49	3,6	3,8
50-54	2,7	2,9
55-59	2,2	2,5
60-64	2,3	2,8
65-69	2,6	3,6
70-74	2,3	3,6
75-79	1,6	2,7
80-84	0,8	1,5
85 i więcej	0,7	1,9

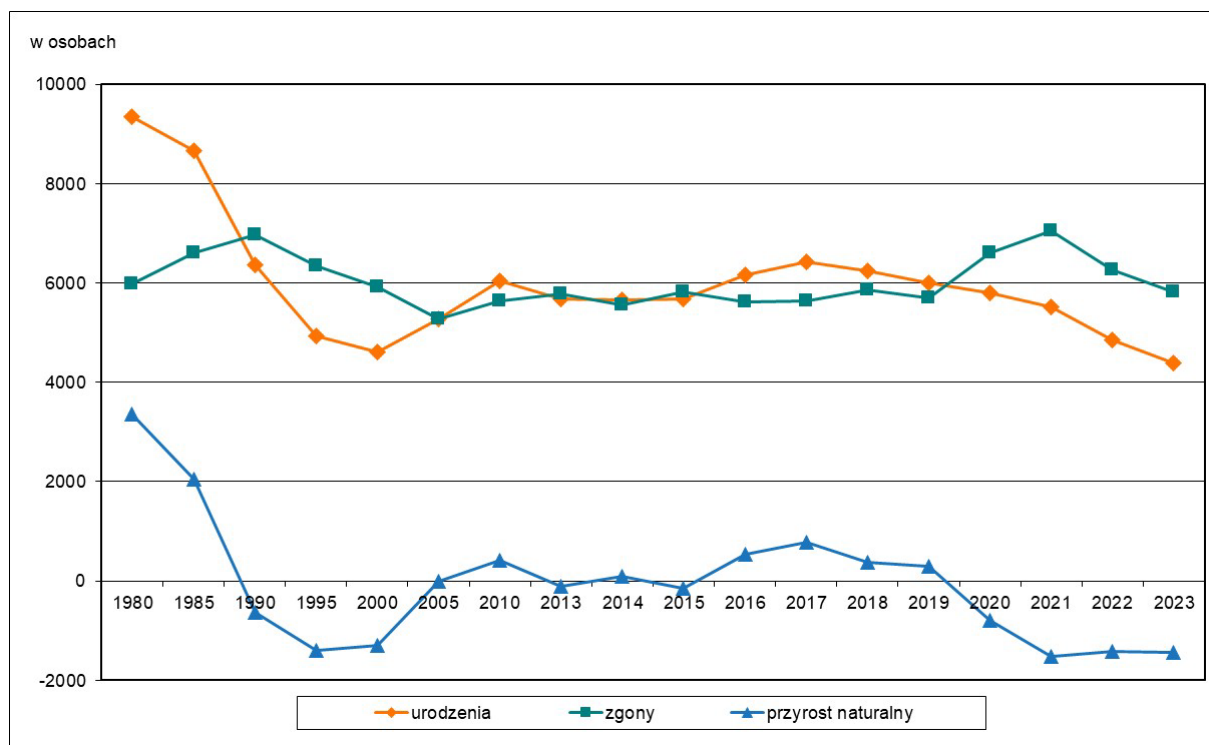
Wykres 4. Starzenie się ludności Poznania

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Udział osób w wieku 65 lat i więcej w %	Udział osób w wieku 80 lat i więcej w %
2000	13,6	2,4
2004	14,3	2,9
2008	14,7	3,7
2012	16,4	4,4
2016	19,1	5,0
2018	20,3	5,2
2020	20,2	5,0
2021	20,6	4,9
2022	21,0	4,8
2023	21,3	4,8

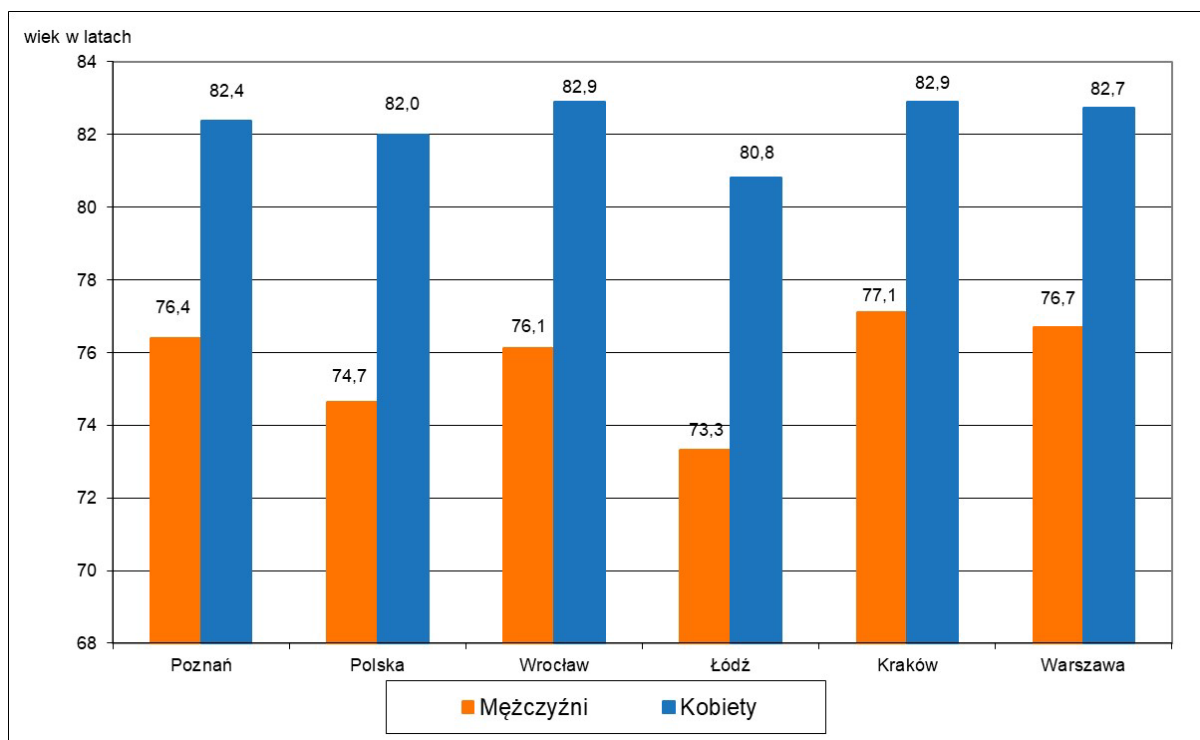
Wykres 5. Przyrost naturalny ludności Poznania

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
1980	9339	5971	3368
1985	8659	6605	2054
1990	6356	6978	-622
1995	4941	6336	-1395
2000	4619	5910	-1291
2005	5274	5280	-6
2010	6045	5634	411
2013	5671	5772	-101
2014	5663	5560	103
2015	5669	5817	-148
2016	6159	5616	543
2017	6420	5632	788
2018	6240	5864	376
2019	5997	5701	296
2020	5805	6598	-793
2021	5522	7043	-1521
2022	4859	6268	-1409
2023	4387	5823	-1436

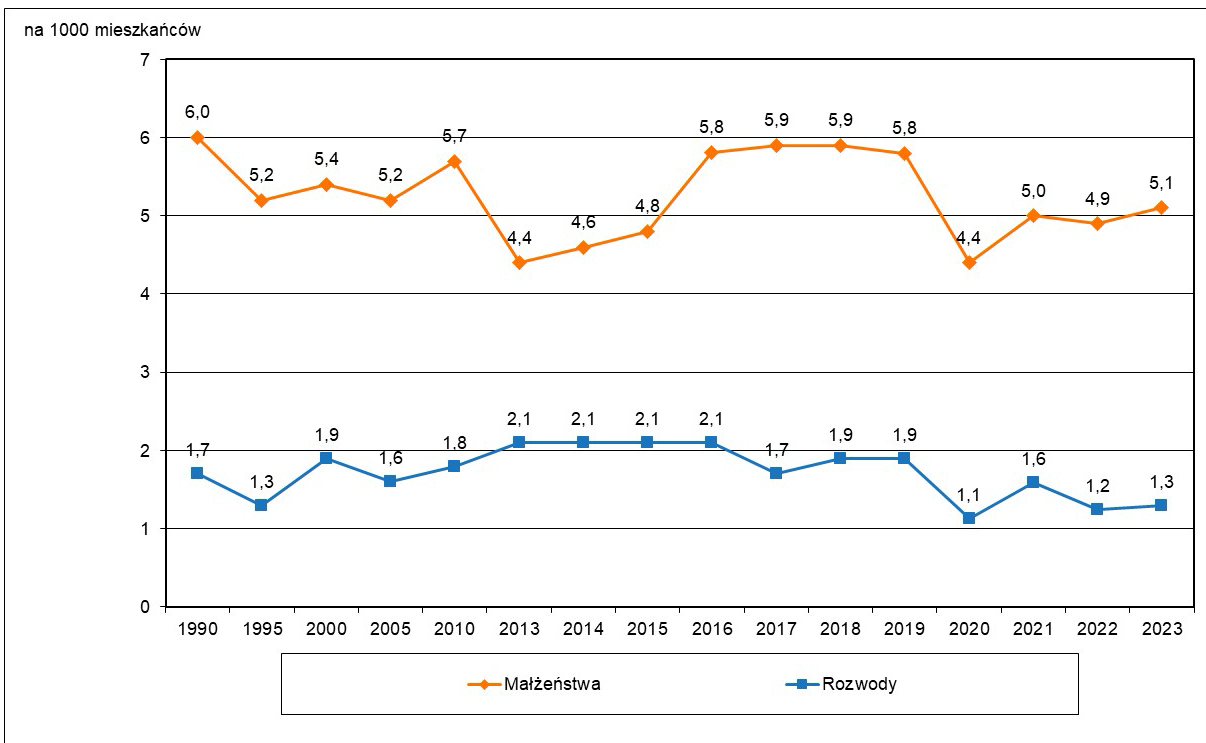
Wykres 6. Przeciętne trwanie życia w 2023 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasto	Mężczyźni	Kobiety
Poznań	76,4	82,4
Polska	74,7	82,0
Wrocław	76,1	82,9
Łódź	73,3	80,8
Kraków	77,1	82,9
Warszawa	76,7	82,7

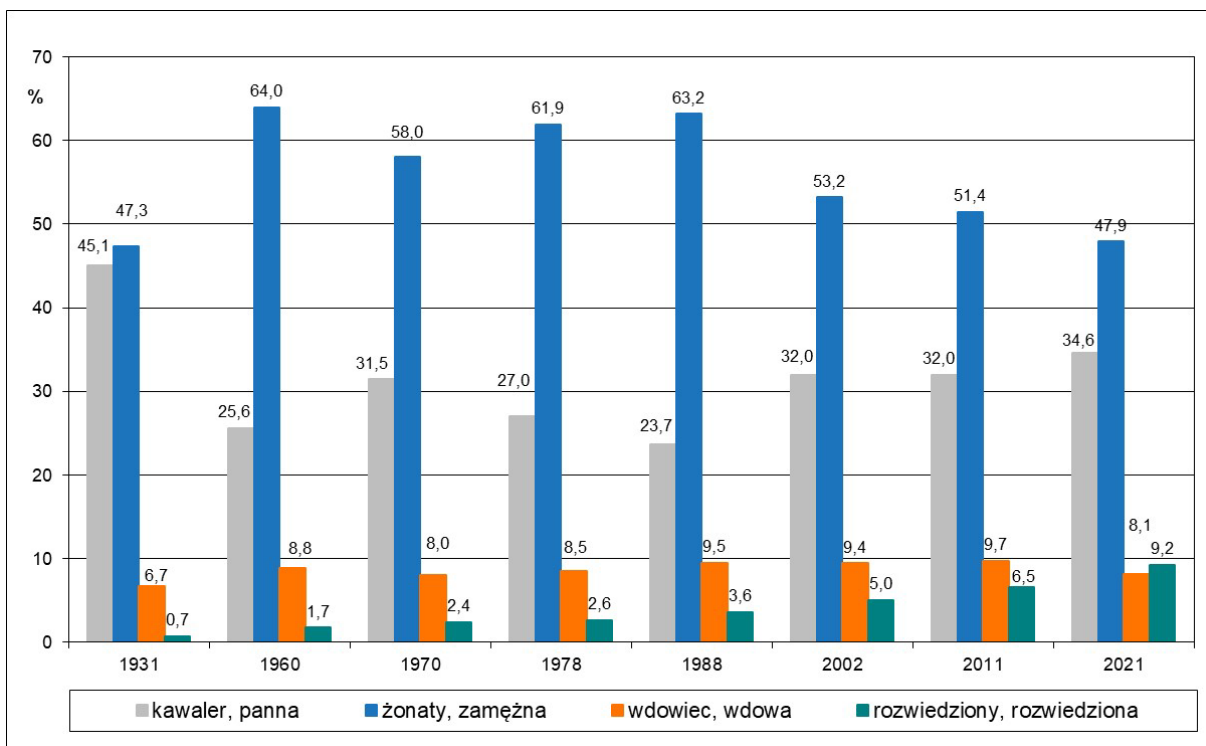
Wykres 7. Małżeństwa i rozwody w Poznaniu

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Małżeństwa na 1000 mieszkańców	Rozwody na 1000 mieszkańców
1990	6,0	1,7
1995	5,2	1,3
2000	5,4	1,9
2005	5,2	1,6
2010	5,7	1,8
2013	4,4	2,1
2014	4,6	2,1
2015	4,8	2,1
2016	5,8	2,1
2017	5,9	1,7
2018	5,9	1,9
2019	5,8	1,9
2020	4,4	1,1
2021	5,0	1,6
2022	4,9	1,2
2023	5,1	1,3

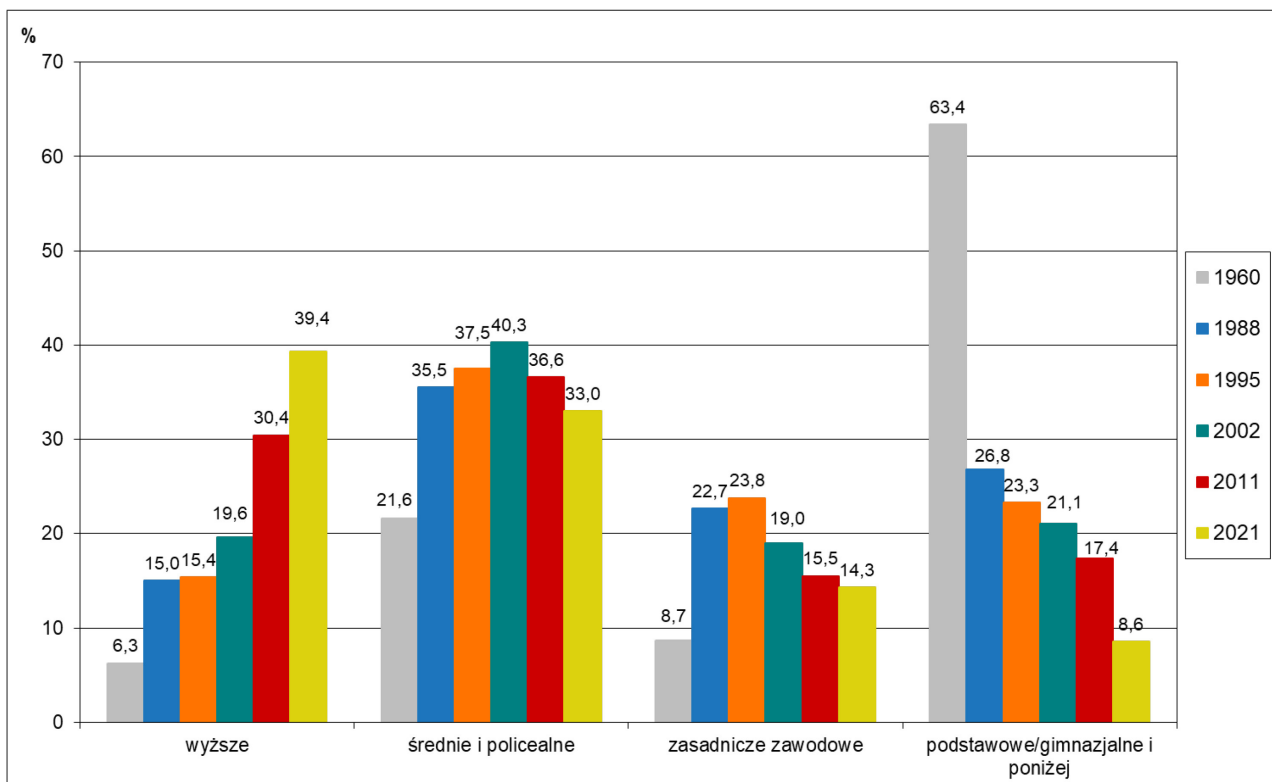
Wykres 8. Ludność Poznania według stanu cywilnego

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Stan cywilny	1931	1960	1970	1978	1988	2002	2011	2021
kawaler, panna	45,1	25,6	31,5	27,0	23,7	32,0	32,0	34,6
żonaty, zamężna	47,3	64,0	58,0	61,9	63,2	53,2	51,4	47,9
wdowiec, wdowa	6,7	8,8	8,0	8,5	9,5	9,4	9,7	8,1
rozwidziony, rozwidziona	0,7	1,7	2,4	2,6	3,6	5,0	6,5	9,2
pozostałe	0,2	0,0	0,1	0,0	0,0	0,5	0,4	0,3

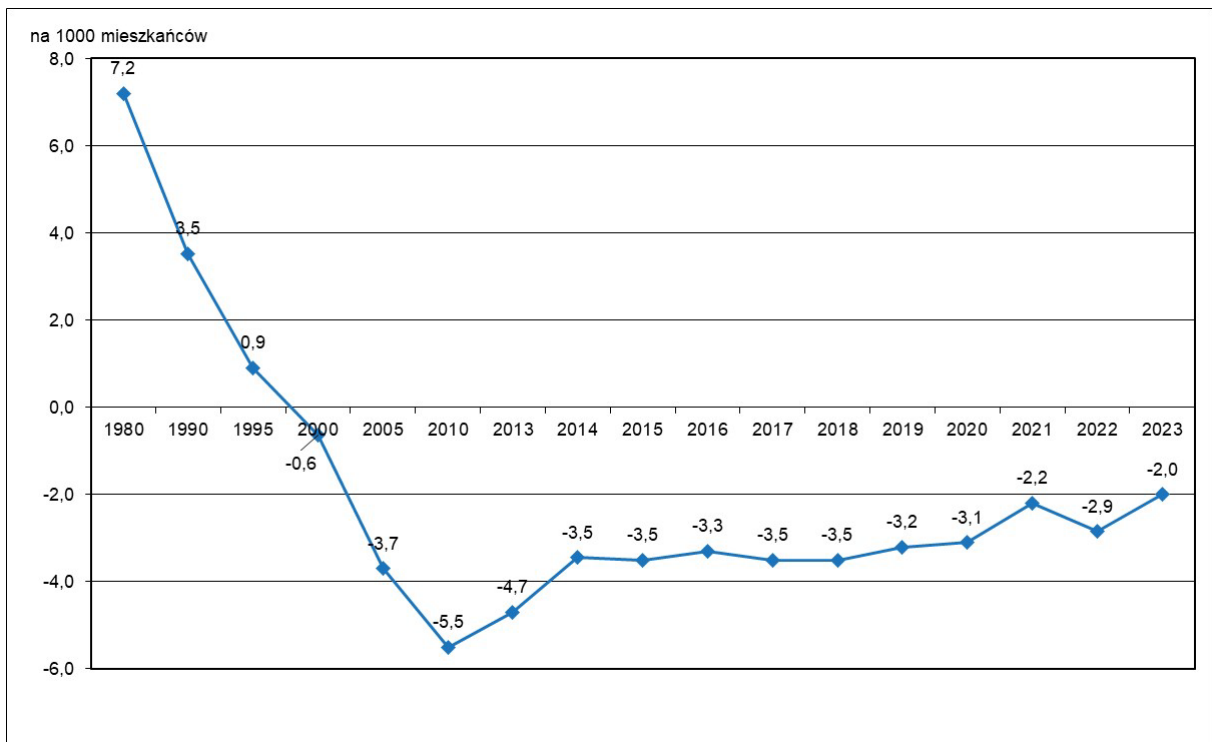
Wykres 9. Ludność Poznania według wykształcenia

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wykształcenie	1960	1970	1978	1988	1995	2002	2011	2021
wyższe	6,3	7,5	11,2	15,0	15,4	19,6	30,4	39,4
średnie i policealne	21,6	24,3	32,6	35,5	37,5	40,3	36,6	33,0
zasadnicze zawodowe	8,7	68,2	56,2	22,7	23,8	19,0	15,5	14,3
podstawowe/gimnazjalne i poniżej	63,4	0	0	26,8	23,3	21,1	17,4	8,6

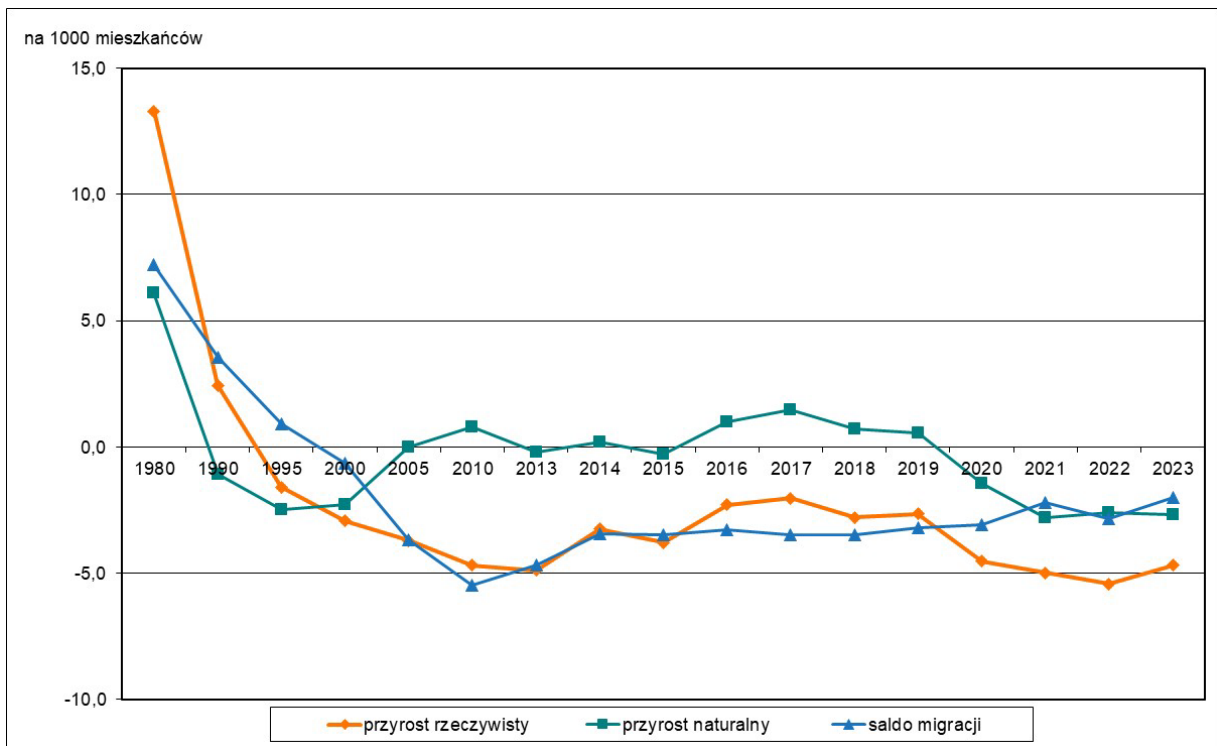
Wykres 10. Saldo migracji ludności w Poznaniu

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Saldo migracji na 1000 mieszkańców
1980	7,2
1990	3,5
1995	0,9
2000	-0,6
2005	-3,7
2010	-5,5
2013	-4,7
2014	-3,5
2015	-3,5
2016	-3,3
2017	-3,5
2018	-3,5
2019	-3,2
2020	-3,1
2021	-2,2
2022	-2,9
2023	-2,0

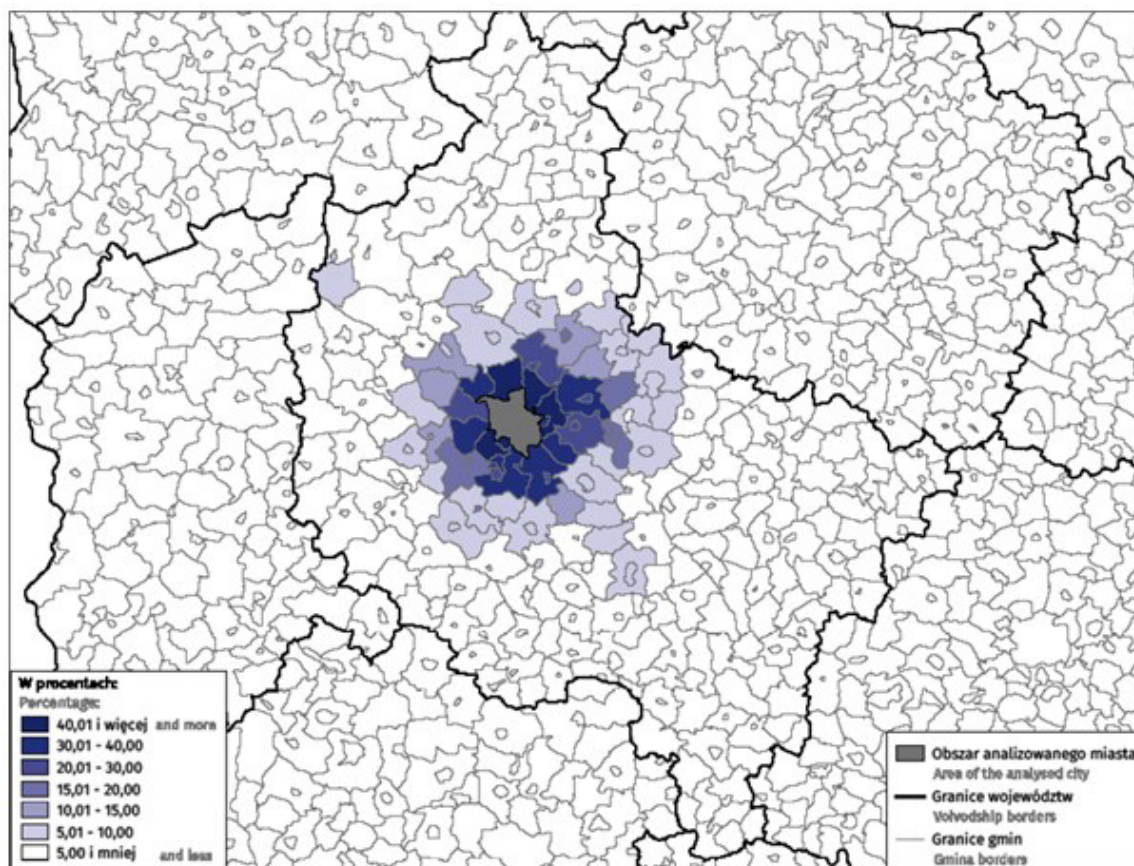
Wykres 11. Przyrost rzeczywisty ludności Poznania

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

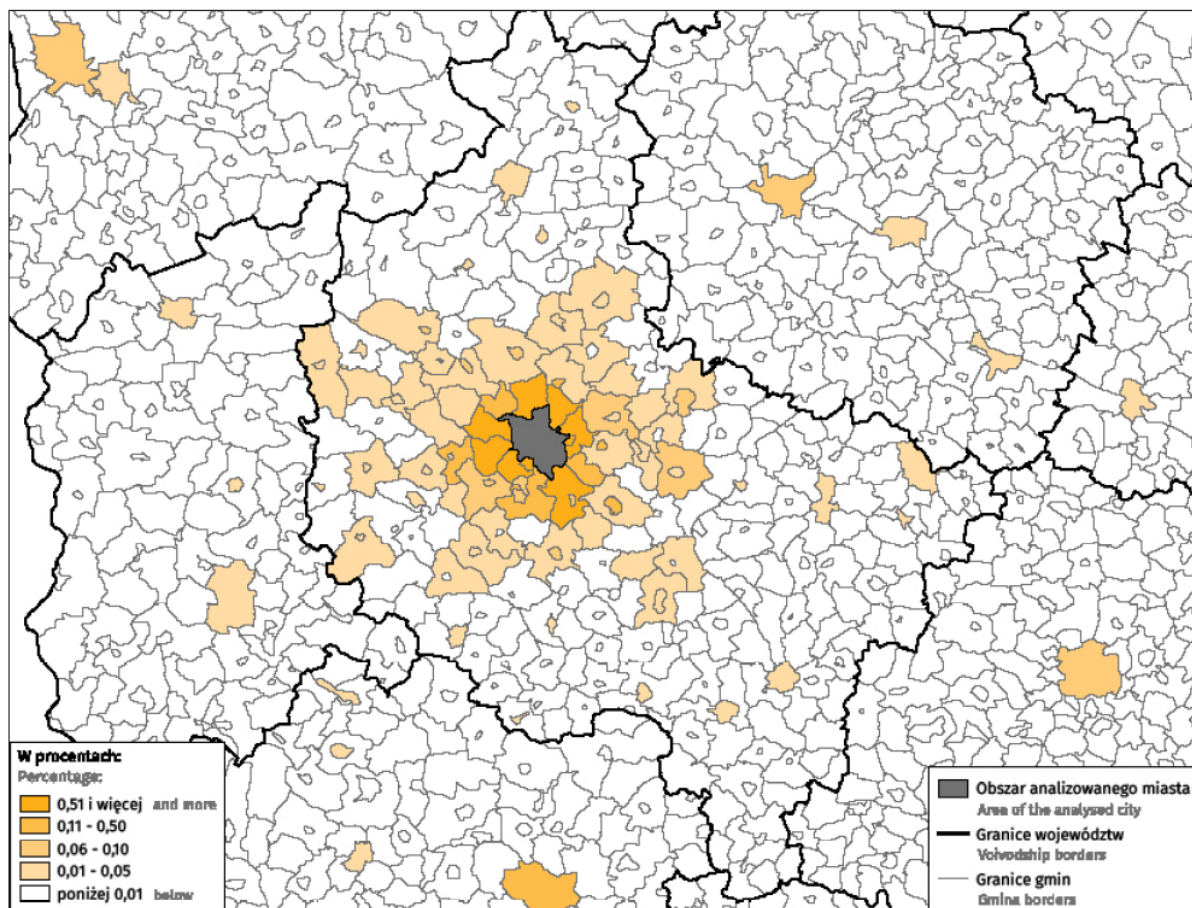
Rok	Przyrost rzeczywisty na 1000 mieszkańców	Przyrost naturalny na 1000 mieszkańców	Saldo migracji na 1000 mieszkańców
1980	13,3	6,1	7,2
1990	2,4	-1,1	3,5
1995	-1,6	-2,5	0,9
2000	-2,9	-2,3	-0,6
2005	-3,7	0,0	-3,7
2010	-4,7	0,8	-5,5
2013	-4,9	-0,2	-4,7
2014	-3,3	0,2	-3,5
2015	-3,8	-0,3	-3,5
2016	-2,3	1,0	-3,3
2017	-2,0	1,5	-3,5
2018	-2,8	0,7	-3,5
2019	-2,7	0,6	-3,2
2020	-4,5	-1,4	-3,1
2021	-5,0	-2,8	-2,2
2022	-5,4	-2,6	-2,9
2023	-4,7	-2,7	-2,0

Rysunek 1. Udział przyjeżdżających do pracy w Poznaniu w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania w 2021 r.

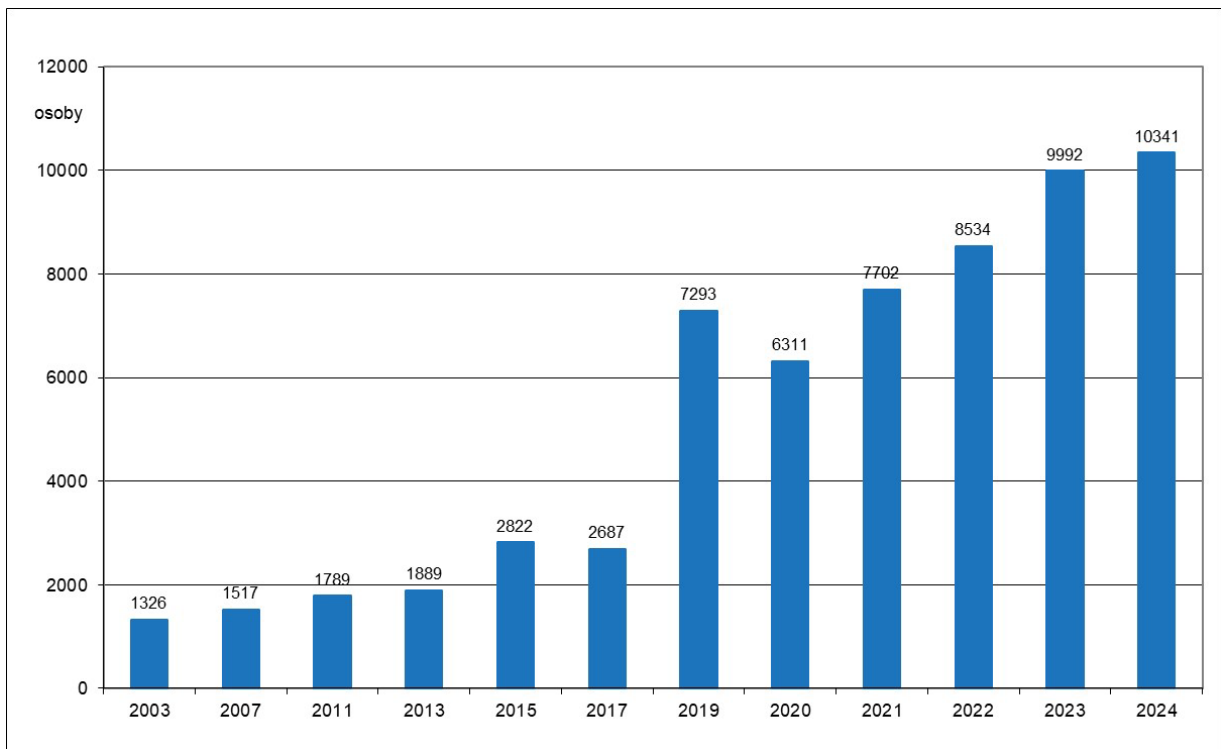
Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rysunek 2 Udział wyjeżdżających do pracy z Poznania w liczbie zatrudnionych w gminie zamieszkania w 2021 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

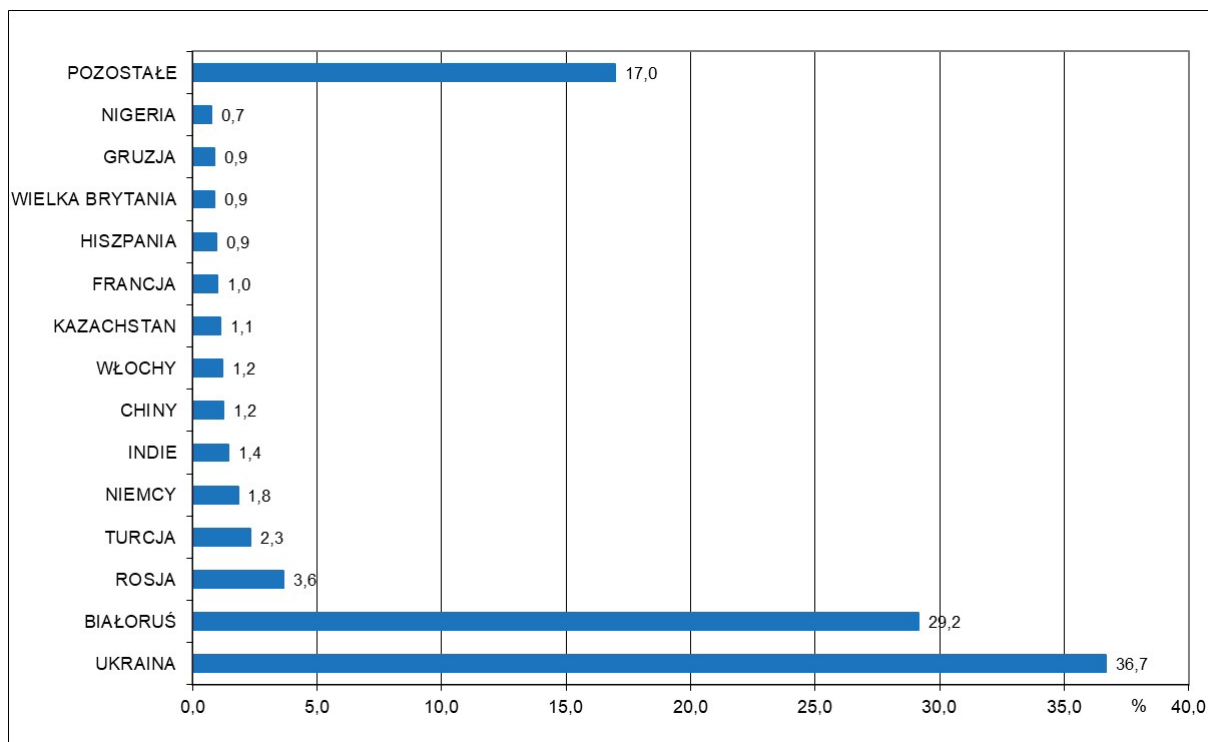
Wykres 12. Liczba cudzoziemców zameldowanych w Poznaniu (na pobyt stały oraz czasowy powyżej 3 miesięcy)

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Upoważnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania, obliczenia własne

Rok	Liczba cudzoziemców
2003	1326
2007	1517
2011	1789
2013	1889
2015	2822
2017	2687
2019	7293
2020	6311
2021	7702
2022	8534
2023	9992
2024	10341

Wykres 13. Cudzoziemcy zameldowani w Poznaniu wg kraju pochodzenia w 2024 r.

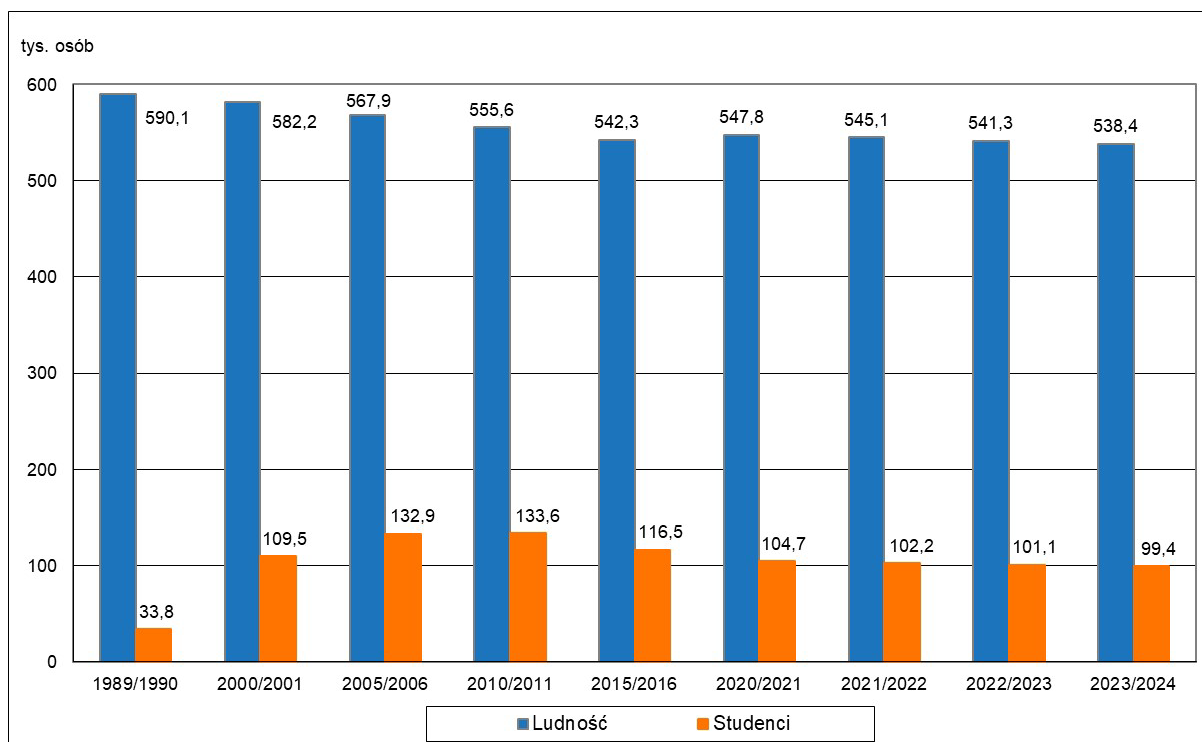

Źródło: Wydział Spraw Obywatelskich i Upoważnień Komunikacyjnych Urzędu Miasta Poznania, obliczenia własne

Kraj pochodzenia	Udział w %
Ukraina	36,7
Białoruś	29,2
Rosja	3,6
Turcja	2,3
Niemcy	1,8
Indie	1,4
Chiny	1,2
Włochy	1,2
Kazachstan	1,1
Francja	1,0
Hiszpania	0,9

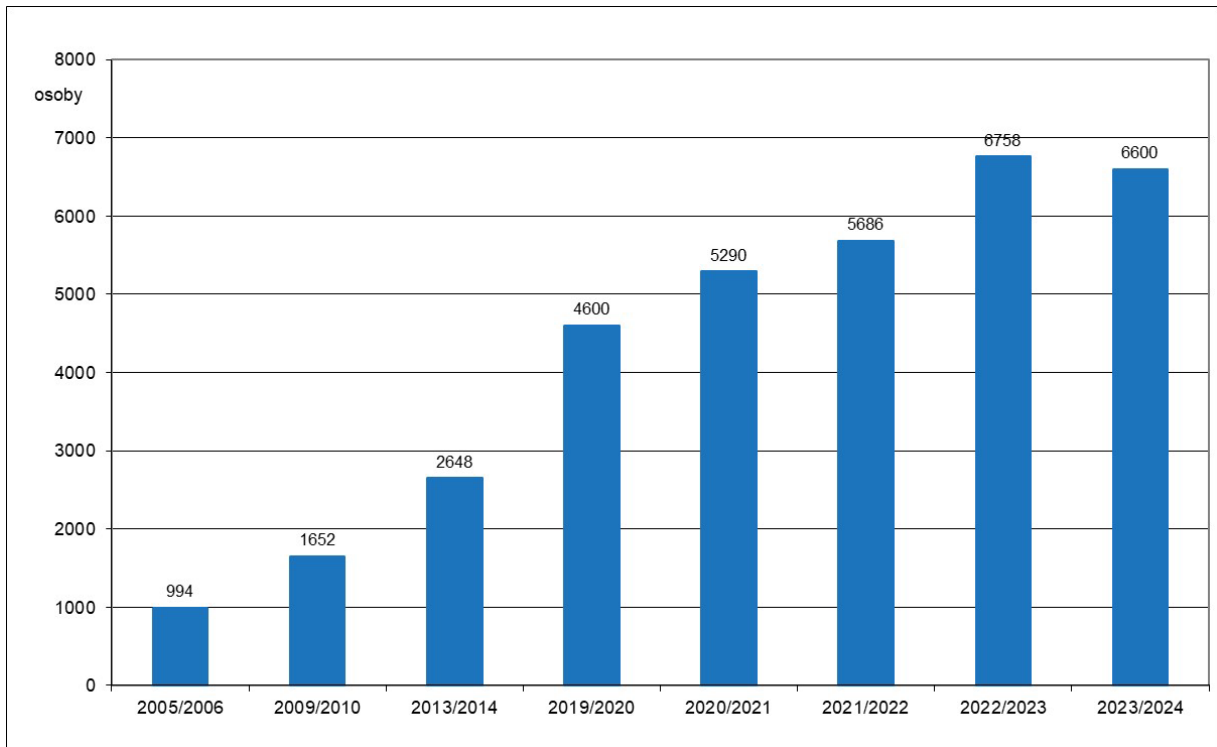
Kraj pochodzenia	Udział w %
Wielka Brytania	0,9
Gruzja	0,9
Nigeria	0,7
Pozostałe	17,0

Wykres 14. Liczba ludności i liczba studentów w Poznaniu (w tys. osób)

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

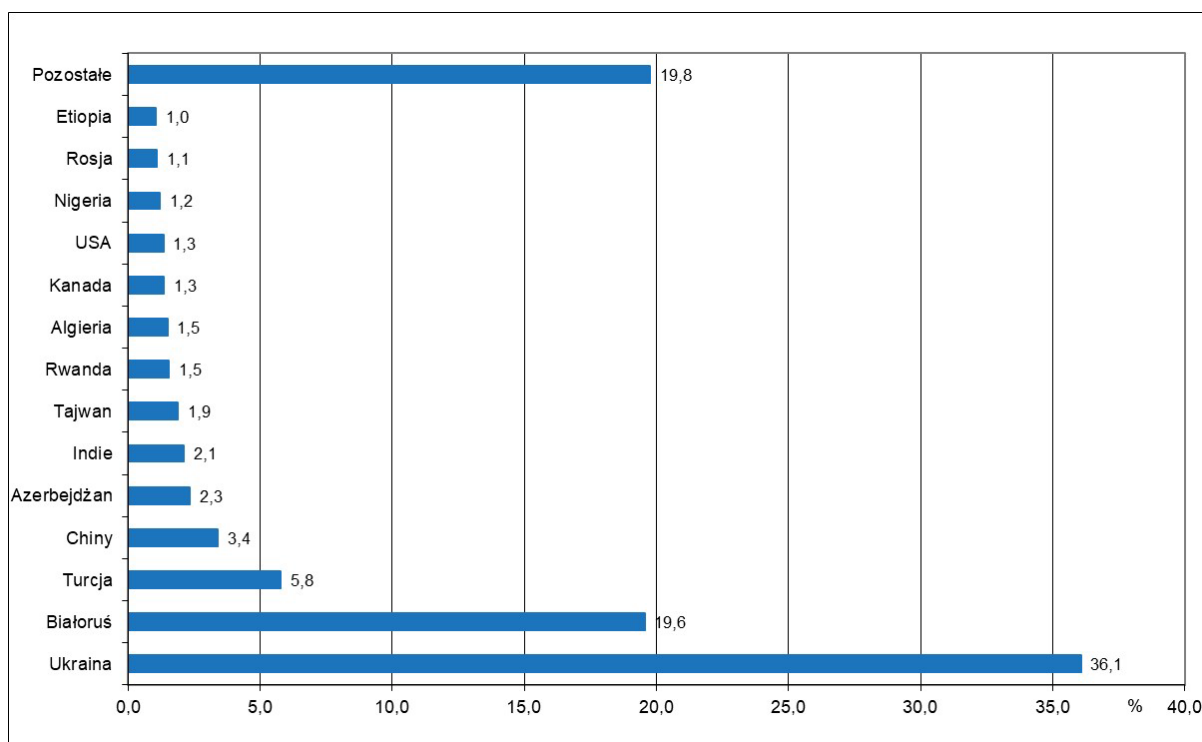
Rok akademicki	Ludność	Studenci
1989/1990	590,1	33,8
2000/2001	582,2	109,5
2005/2006	567,9	132,9
2010/2011	555,6	133,6
2015/2016	542,3	116,5
2020/2021	547,8	104,7
2021/2022	545,1	102,2
2022/2023	541,3	101,1
2023/2024	538,4	99,4

Wykres 15. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym)

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Rok akademicki	Liczba studentów z zagranicy
2005/2006	994
2009/2010	1652
2013/2014	2648
2019/2020	4600
2020/2021	5290
2021/2022	5686
2022/2023	6758
2023/2024	6600

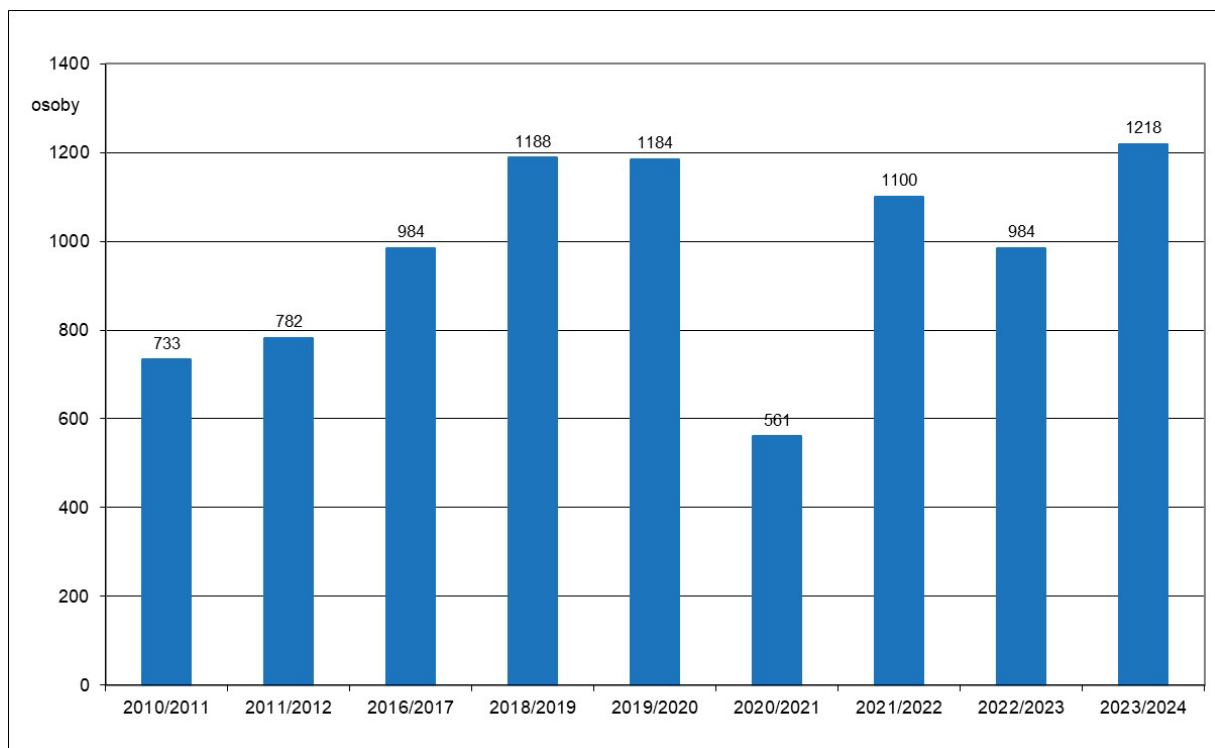
Wykres 16. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu (w trybie stałym) w roku akademickim 2023/2024

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Kraj pochodzenia	Udział studentów zagranicznych w %
Ukraina	36,1
Białoruś	19,6
Turcja	5,8
Chiny	3,4
Azerbejdżan	2,3
Indie	2,1
Tajwan	1,9
Rwanda	1,5
Algieria	1,5
Kanada	1,3
USA	1,3
Nigeria	1,2
Rosja	1,1
Etiopia	1,0
Pozostałe	19,8

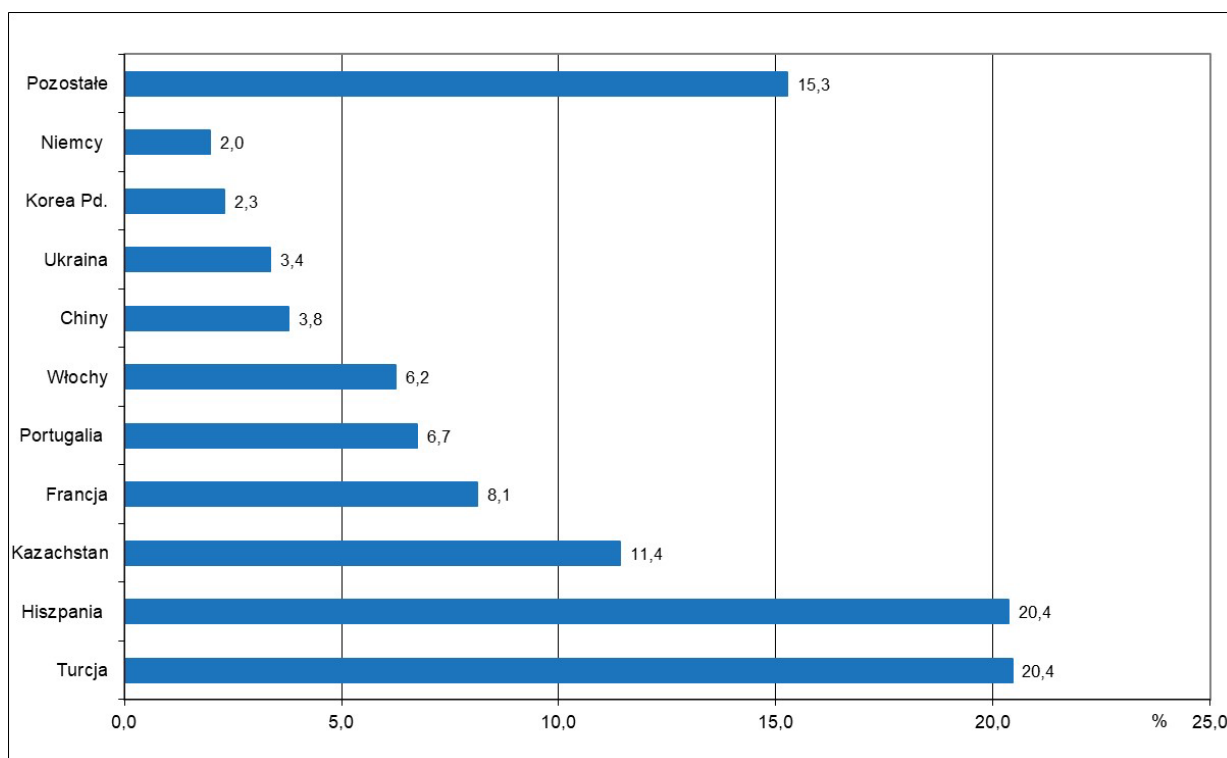
Wykres 17. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Rok akademicki	Liczba studentów z zagranicy
2010/2011	733
2011/2012	782
2016/2017	984
2018/2019	1188
2019/2020	1184
2020/2021	561
2021/2022	1100
2022/2023	984
2023/2024	1218

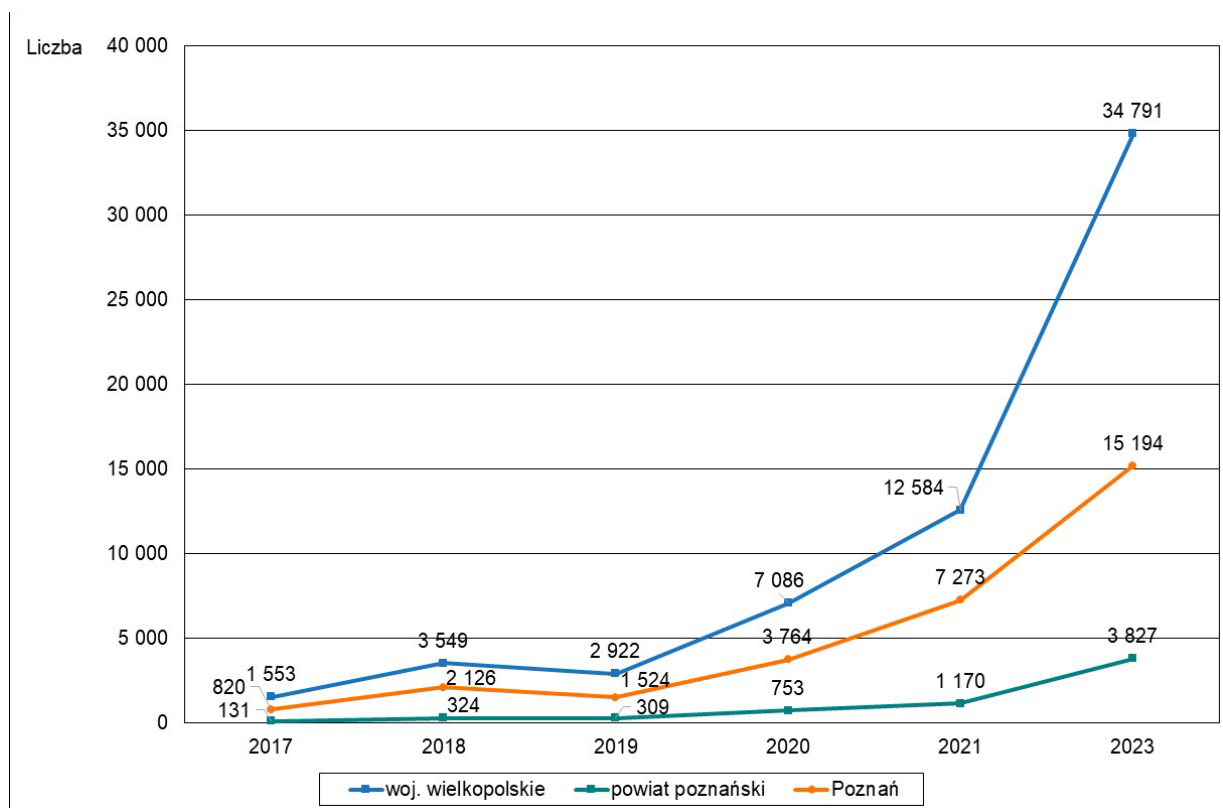
Wykres 18. Studenci zagraniczni studiujący w Poznaniu w ramach wymiany czasowej w roku akademickim 2023/2024

Źródło: Badania ankietowe Wydziału Rozwoju Miasta i Współpracy Międzynarodowej Urzędu Miasta Poznania

Kraj pochodzenia	Udział studentów zagranicznych - czasowych w %
Turcja	20,4
Hiszpania	20,4
Kazachstan	11,4
Francja	8,1
Portugalia	6,7
Włochy	6,2
Chiny	3,8
Ukraina	3,4
Korea Południowa	2,3
Niemcy	2,0
Pozostałe	15,3

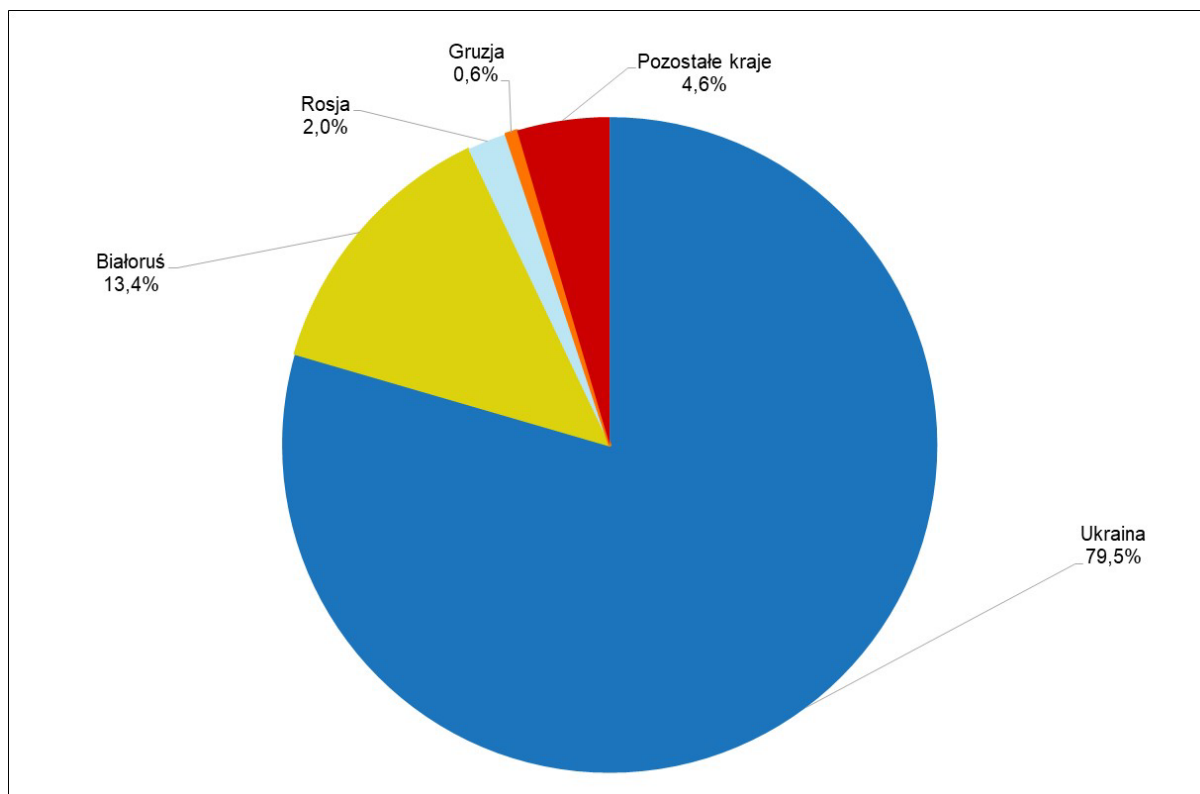
Wykres 19. Dzieci i uczniowie zagraniczni w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego w latach 2017-2023 (stan na 30.09)

Źródło: www.dane.gov.pl (stan na 30.09)

Liczba uczniów zagranicznych w szkołach	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Woj. wielkopolskie	1 553	3 549	2 922	7 086	12 584	35 925	34 791
Powiat poznański	131	324	309	753	1 170	4 115	3 827
Poznań	820	2 126	1 524	3 764	7 273	14 953	15 194

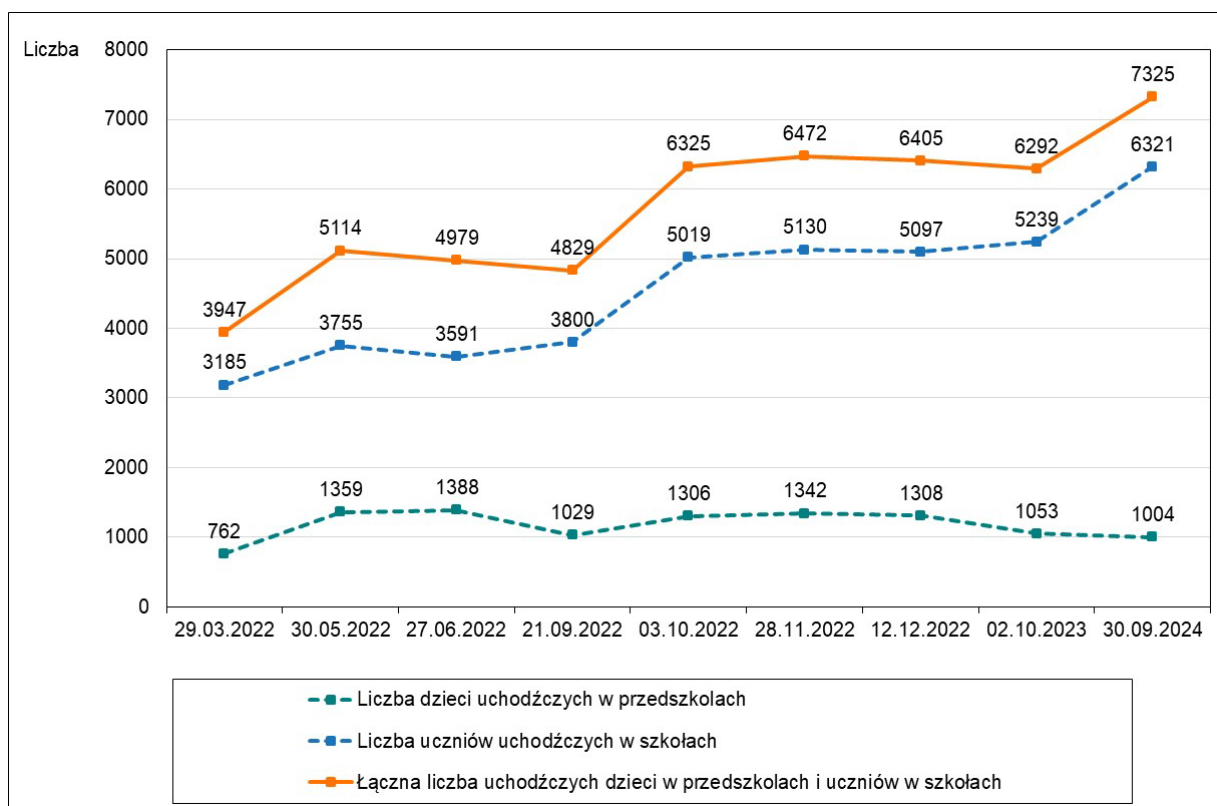
Wykres 20. Struktura dzieci i uczniów zagranicznych w szkołach i placówkach wychowania przedszkolnego pod względem kraju pochodzenia lub obywatelstwa, według stanu na 30.09.2023 r. w Poznaniu

Źródło: www.dane.gov.pl (dostęp: listopad 2024 r.)

Kraj pochodzenia lub obywatelstwo	Udział liczby uczniów z danego kraju lub danego obywatelstwa w ogólnej liczbie uczniów zagranicznych w %
Ukraina	79,5
Białoruś	13,4
Rosja	2,0
Gruzja	0,6
Pozostałe kraje	4,6

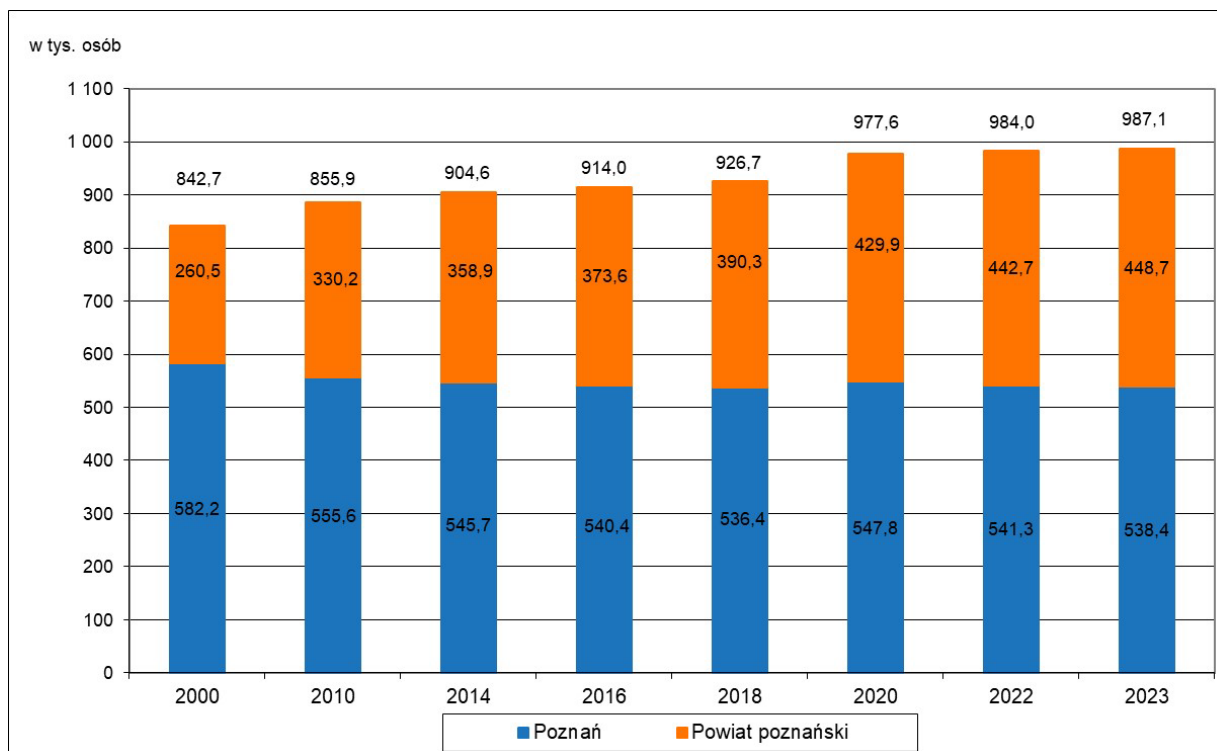
Wykres 21. Dzieci i uczniowie uchodźczy w przedszkolach i szkołach w latach 2022-2024 w Poznaniu

Źródło: www.dane.gov.pl (dostęp: listopad 2024 r.)

Liczba	29.03.2022	30.05.2022	27.06.2022	21.09.2022	03.10.2022	28.11.2022	12.12.2022	02.10.2023	30.09.2024
Dzieci w przedszkolach	762	1359	1388	1029	1306	1342	1308	1053	1004
Uczniów w szkołach	3185	3755	3591	3800	5019	5130	5097	5239	6321
Łączna liczba dzieci w przedszkolach i uczniów w szkołach	3947	5114	4979	4829	6325	6472	6405	6292	7325

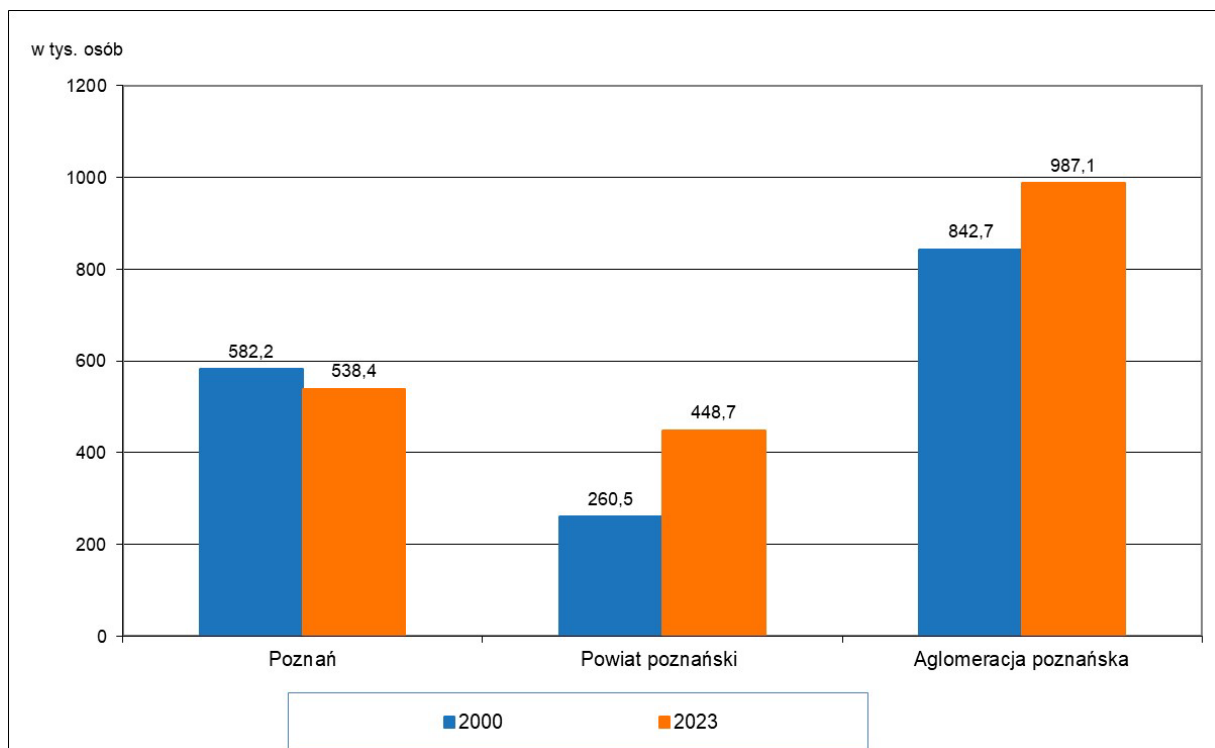
Wykres 22. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2023 w tys. osób

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Liczba ludności w tys.	2000	2010	2014	2016	2018	2020	2022	2023
Poznań	582,2	555,6	545,7	540,4	536,4	547,8	541,3	538,4
Powiat poznański	260,5	330,2	358,9	373,6	390,3	429,9	442,7	448,7
Agglomeracja	842,7	885,9	904,6	914,0	926,7	977,6	984,0	987,1

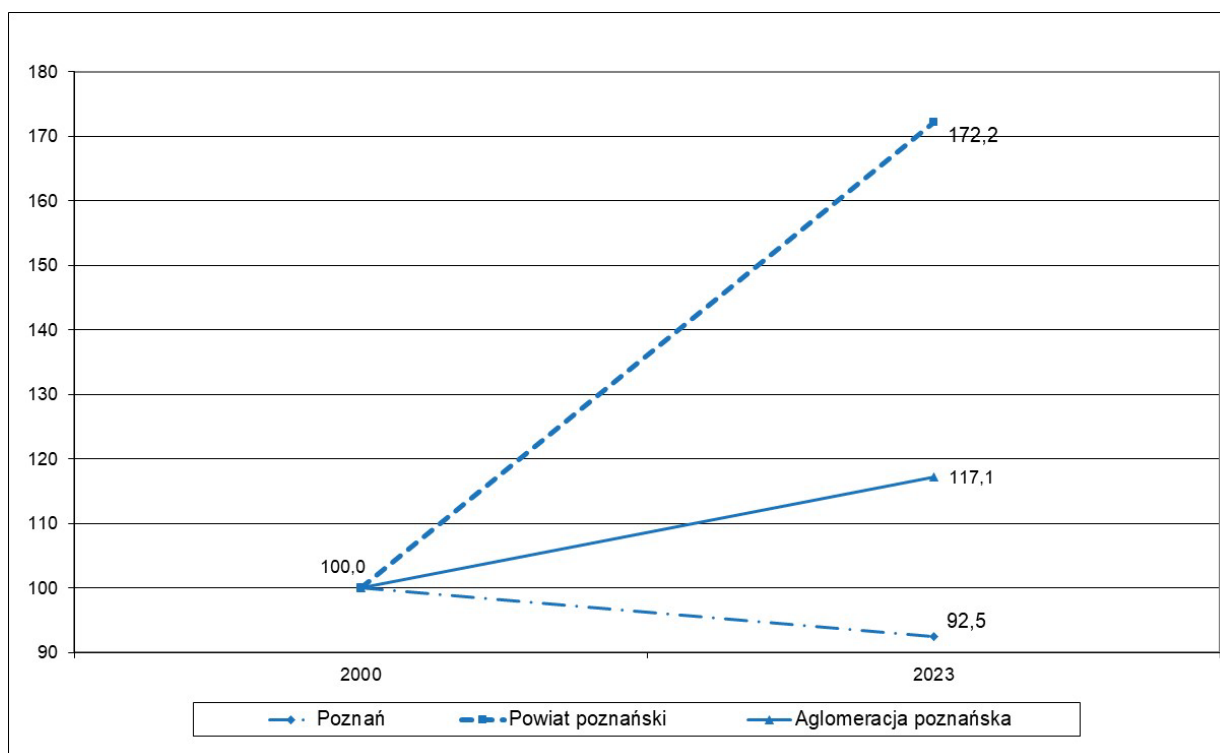
Wykres 23. Liczba ludności w aglomeracji poznańskiej w 2000 i 2023 r. w tys. osób

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Rok	Poznań	Powiat poznański	Aglomeracja poznańska
2000	582,2	260,5	842,7
2023	538,4	448,7	987,1

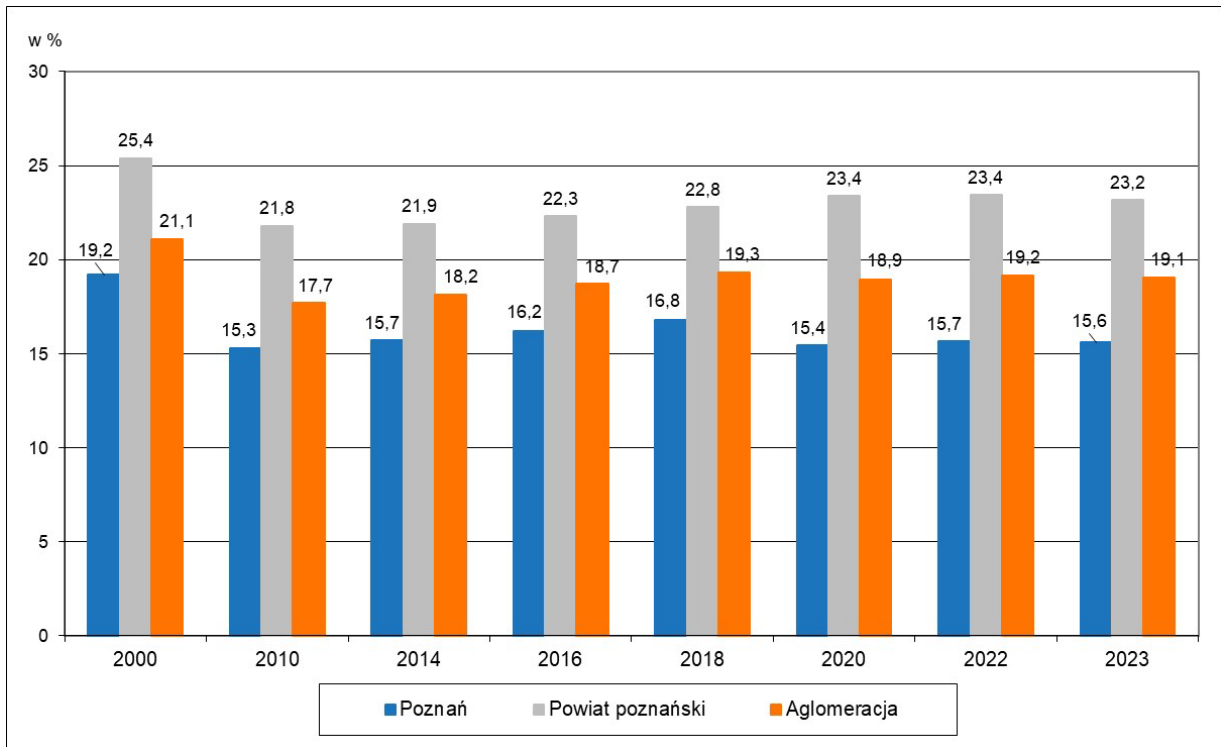
Wykres 24. Dynamika liczby ludności w aglomeracji poznańskiej w latach 2000-2023 (2000=100)

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wyszczególnienie	Poznań	Powiat poznański	Aglomeracja poznańska
2000	100,0	100,0	100,0
Dynamika 2020=100	92,5	172,2	117,1

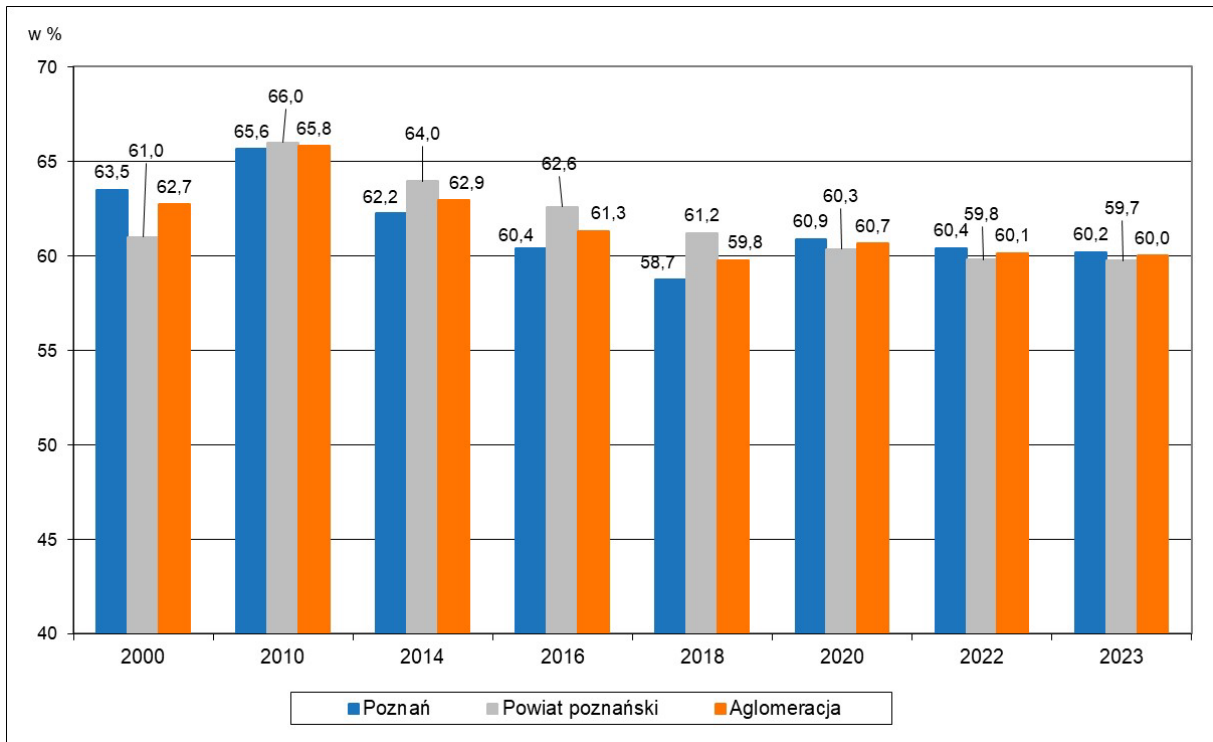
Wykres 25. Udział ludności w wieku przedprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wiek przedprodukcyjny w %	2000	2010	2014	2016	2018	2020	2022	2023
Poznań	19,2	15,3	15,7	16,2	16,8	15,4	15,7	15,6
Powiat poznański	25,4	21,8	21,9	22,3	22,8	23,4	23,4	23,2
Aglomeracja	21,1	17,7	18,2	18,7	19,3	18,9	19,2	19,1

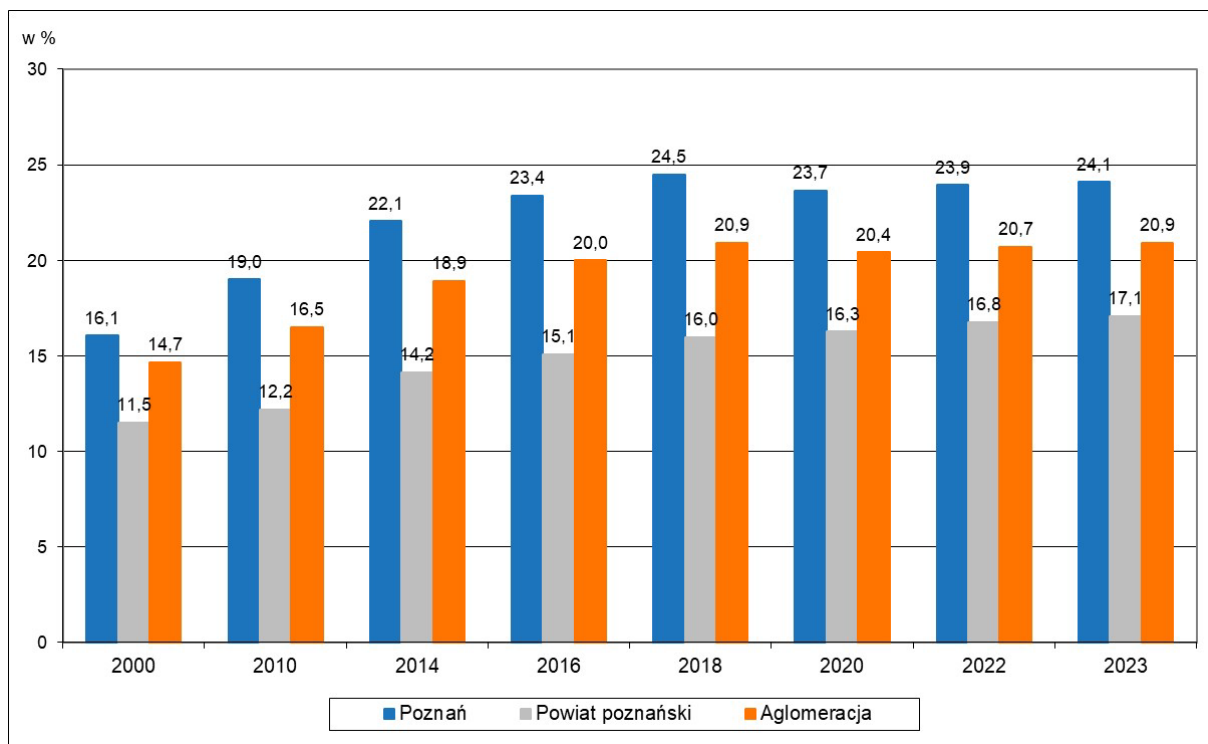
Wykres 26. Udział ludności w wieku produkcyjnym w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wiek produkcyjny w %	2000	2010	2014	2016	2018	2020	2022	2023
Poznań	63,5	65,6	62,2	60,4	58,7	60,9	60,4	60,2
Powiat poznański	61,0	66,0	64,0	62,6	61,2	60,3	59,8	59,7
Aglomeracja	62,7	65,8	62,9	61,3	59,8	60,7	60,1	60,0

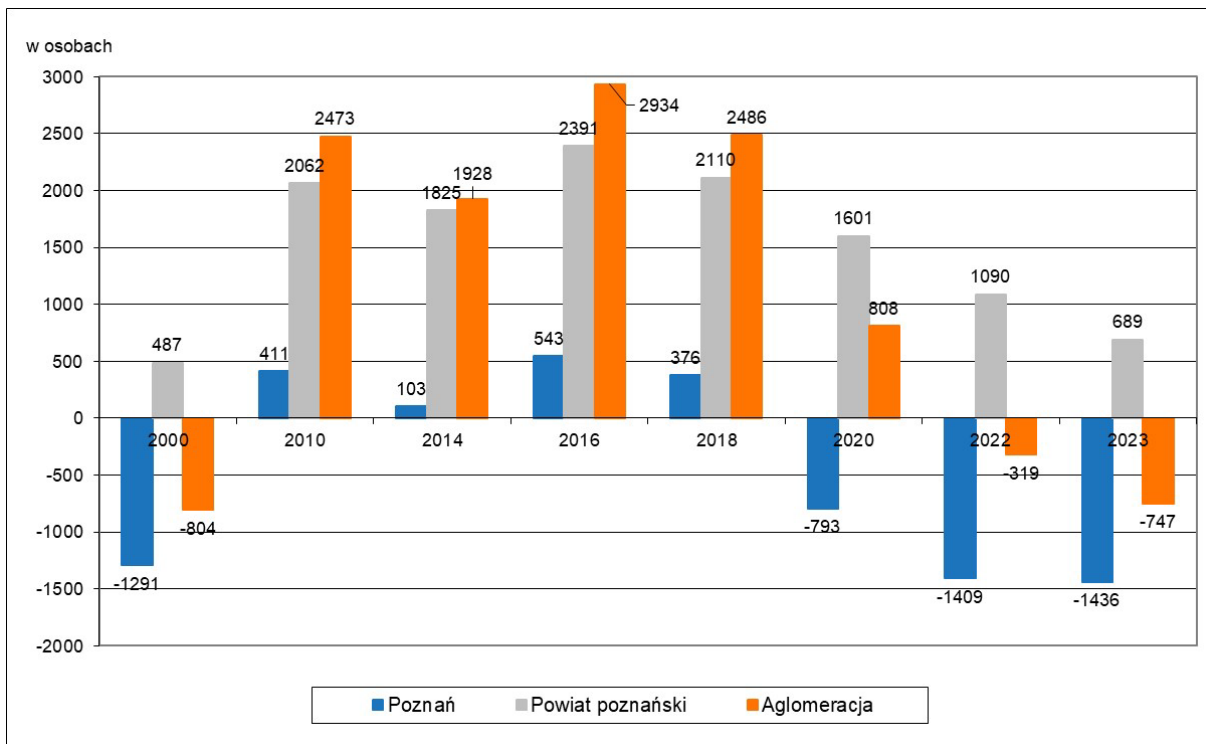
Wykres 27. Udział ludności w wieku poprodukcyjnym w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wiek poprodukcyjny w %	2000	2010	2014	2016	2018	2020	2022	2023
Poznań	16,1	19,0	22,1	23,4	24,5	23,7	23,9	24,1
Powiat poznański	11,5	12,2	14,2	15,1	16,0	16,3	16,8	17,1
Aglomeracja	14,7	16,5	18,9	20,0	20,9	20,4	20,7	20,9

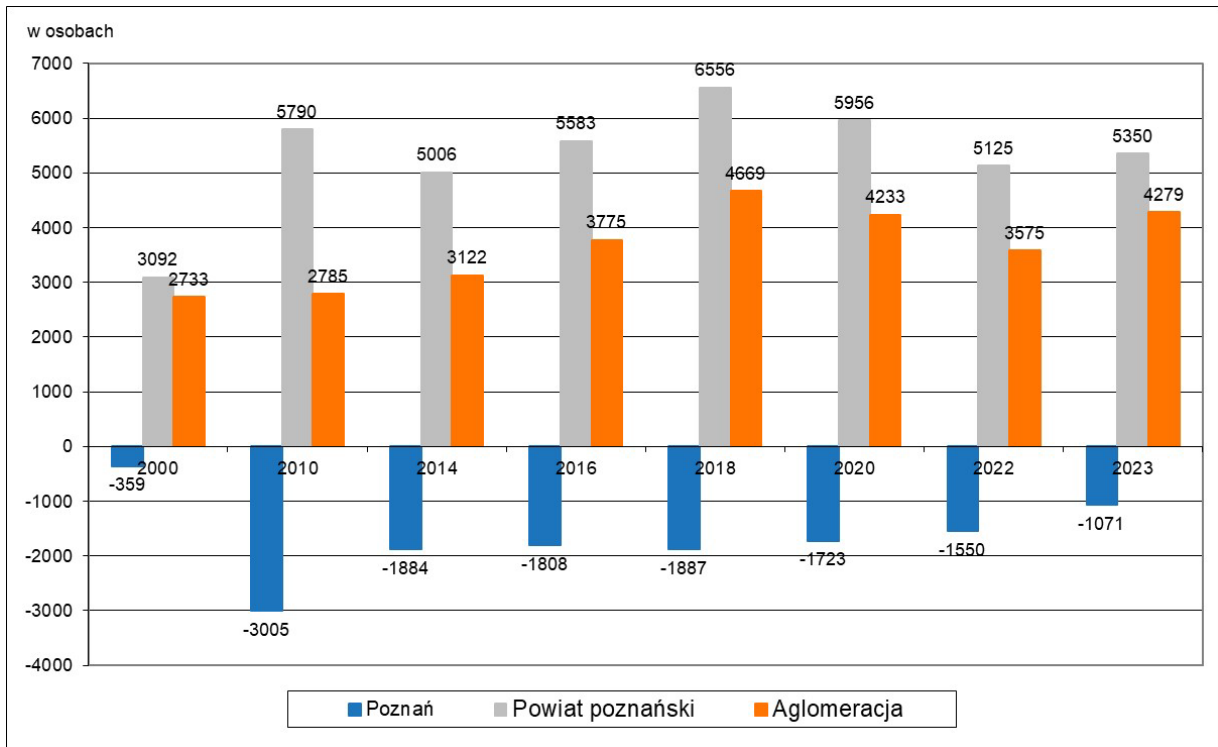
Wykres 28. Przyrost naturalny w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Przyrost naturalny	2000	2010	2014	2016	2018	2020	2022	2023
Poznań	-1291	411	103	543	376	-793	-1409	-1436
Powiat poznański	487	2062	1825	2391	2110	1601	1090	689
Aglomeracja	-804	2473	1928	2934	2486	808	-319	-747

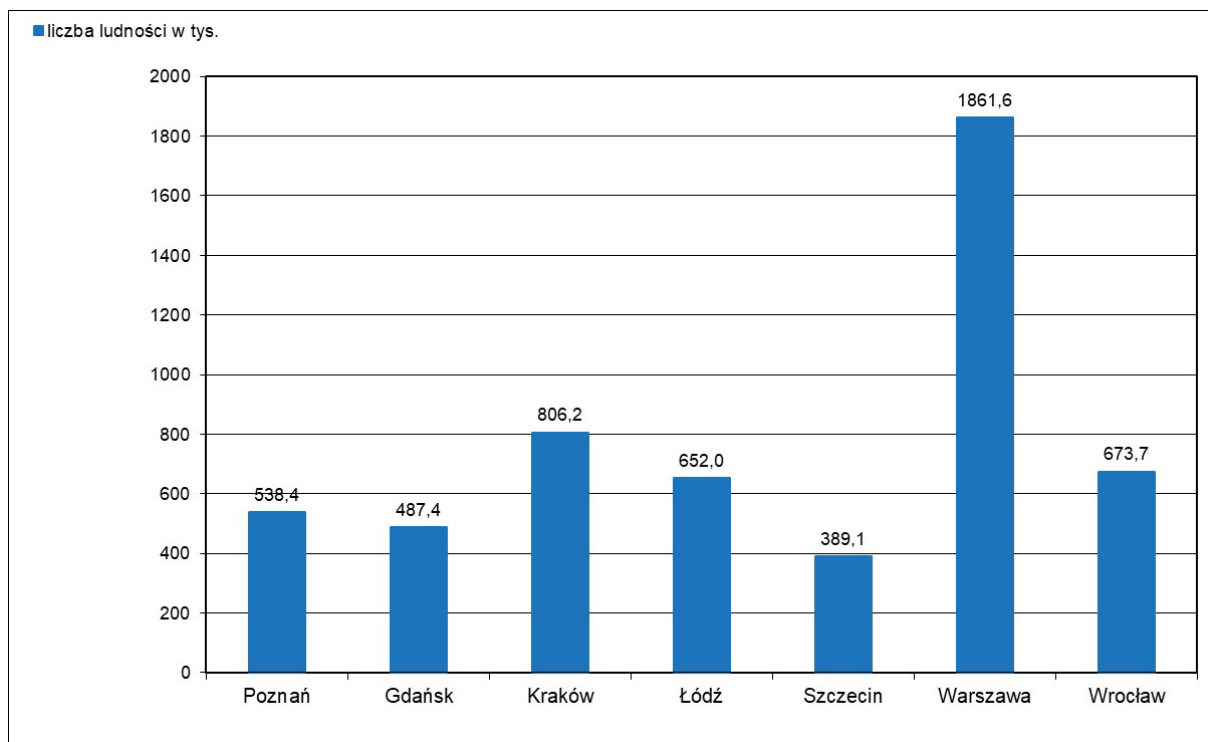
Wykres 29. Saldo migracji w aglomeracji poznańskiej

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Saldo migracji	2000	2010	2014	2016	2018	2020	2022	2023
Poznań	-359	-3005	-1884	-1808	-1887	-1723	-1550	-1071
Powiat poznański	3092	5790	5006	5583	6556	5956	5125	5350
Aglomeracja	2733	2785	3122	3775	4669	4233	3575	4279

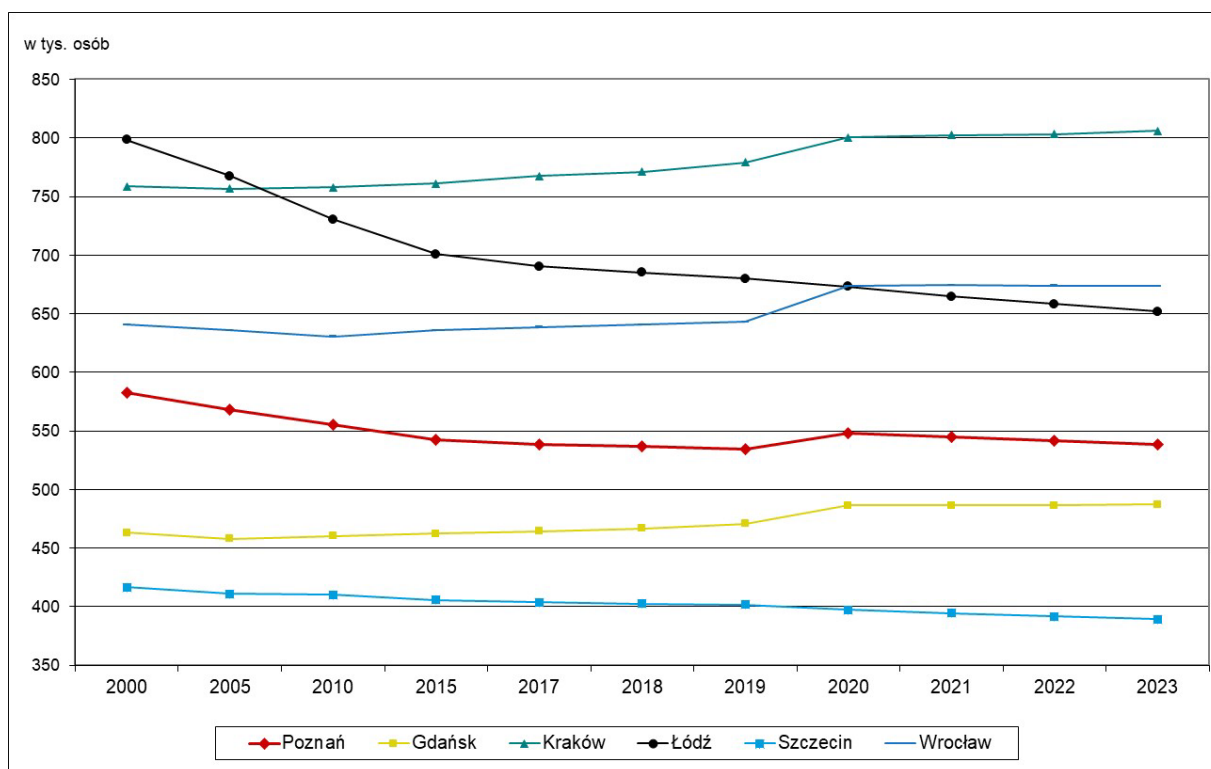
Wykres 30. Liczba ludności w największych miastach w Polsce w 2023 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Ludność w tys. osób
Poznań	538,4
Gdańsk	487,4
Kraków	806,2
Łódź	652,0
Szczecin	389,1
Warszawa	1861,6
Wrocław	673,7

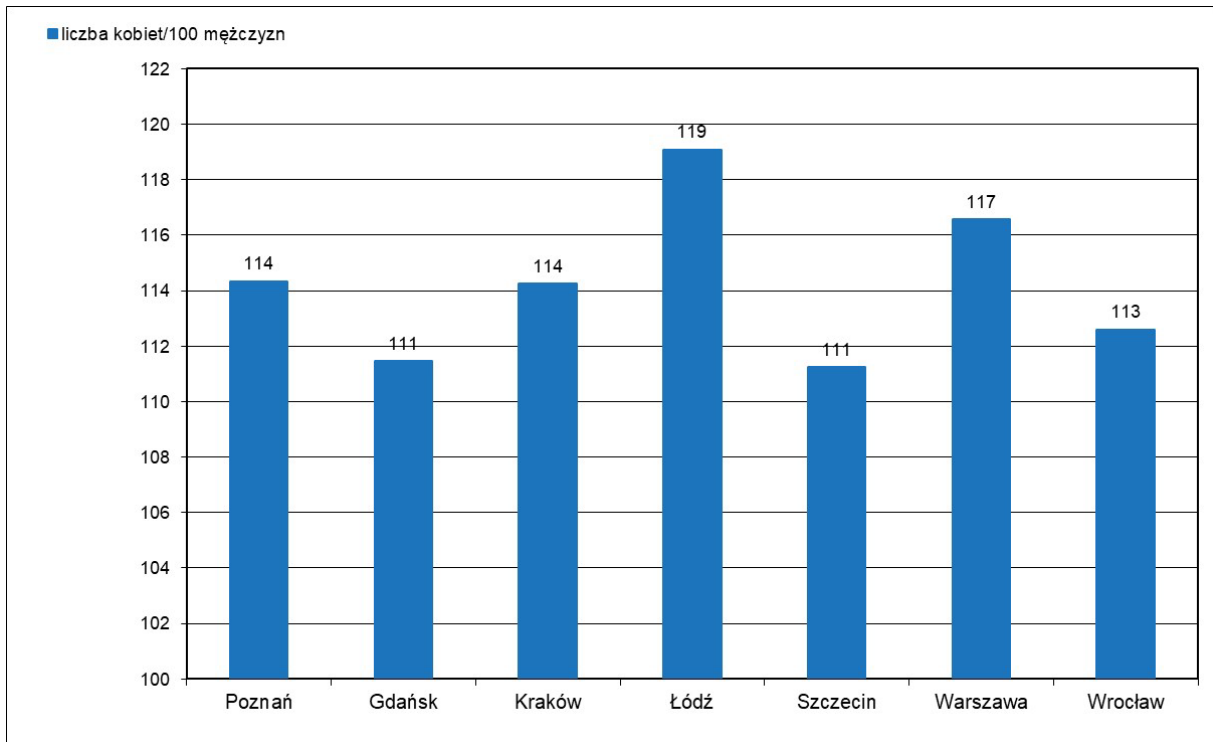
Wykres 31. Liczba ludności w największych miastach Polski (bez Warszawy) w latach 2000-2023

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Poznań	582,3	567,9	555,6	542,3	538,6	536,4	534,8	547,8	545,1	541,3	538,4
Gdańsk	463,0	458,1	460,5	462,2	464,3	466,6	470,9	486,5	486,3	486,3	487,4
Kraków	758,7	756,6	757,7	761,1	767,3	771,1	779,1	800,5	802,6	803,3	806,2
Łódź	798,4	767,6	730,6	701,0	690,4	685,3	679,9	673,0	664,9	658,4	652,0
Szczecin	416,7	411,1	410,2	405,7	403,9	402,5	401,9	397,3	394,5	391,6	389,1
Wrocław	640,6	635,9	630,7	635,8	638,6	640,6	642,9	673,6	674,3	674,1	673,7

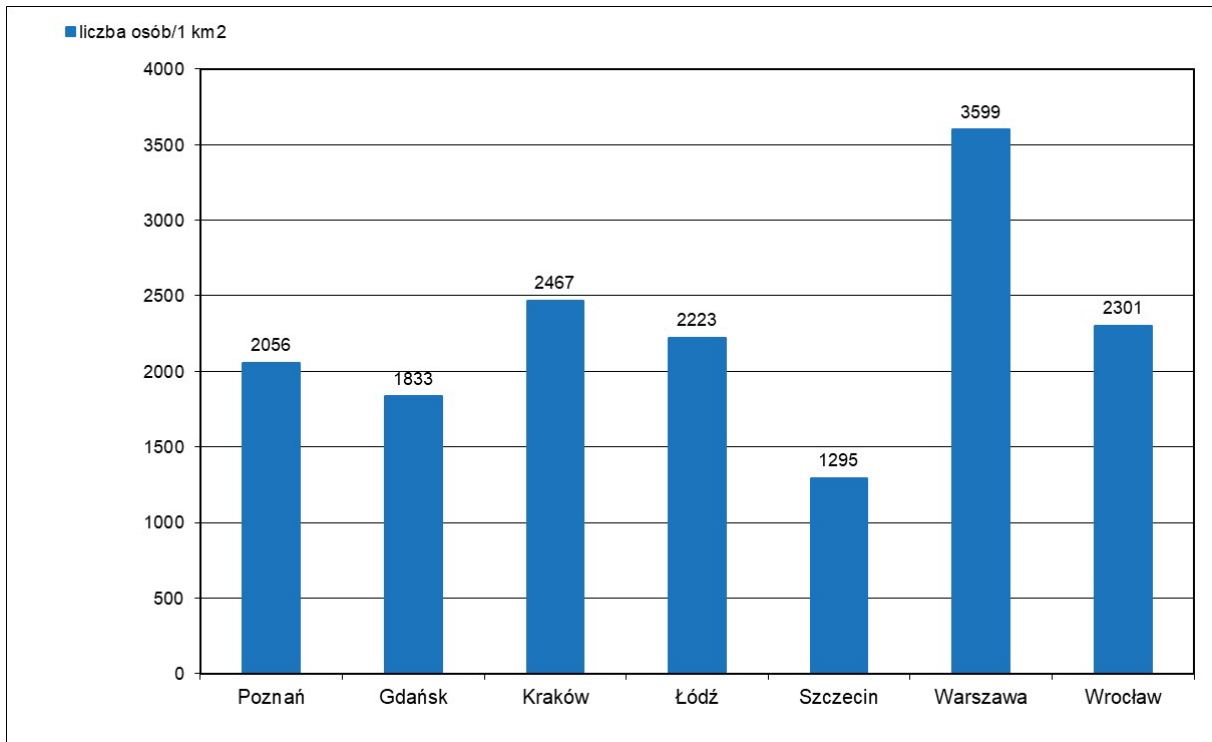
Wykres 32. Wskaźnik feminizacji w największych miastach w Polsce w 2023 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Wskaźnik feminizacji
Poznań	114
Gdańsk	111
Kraków	114
Łódź	119
Szczecin	111
Warszawa	117
Wrocław	113

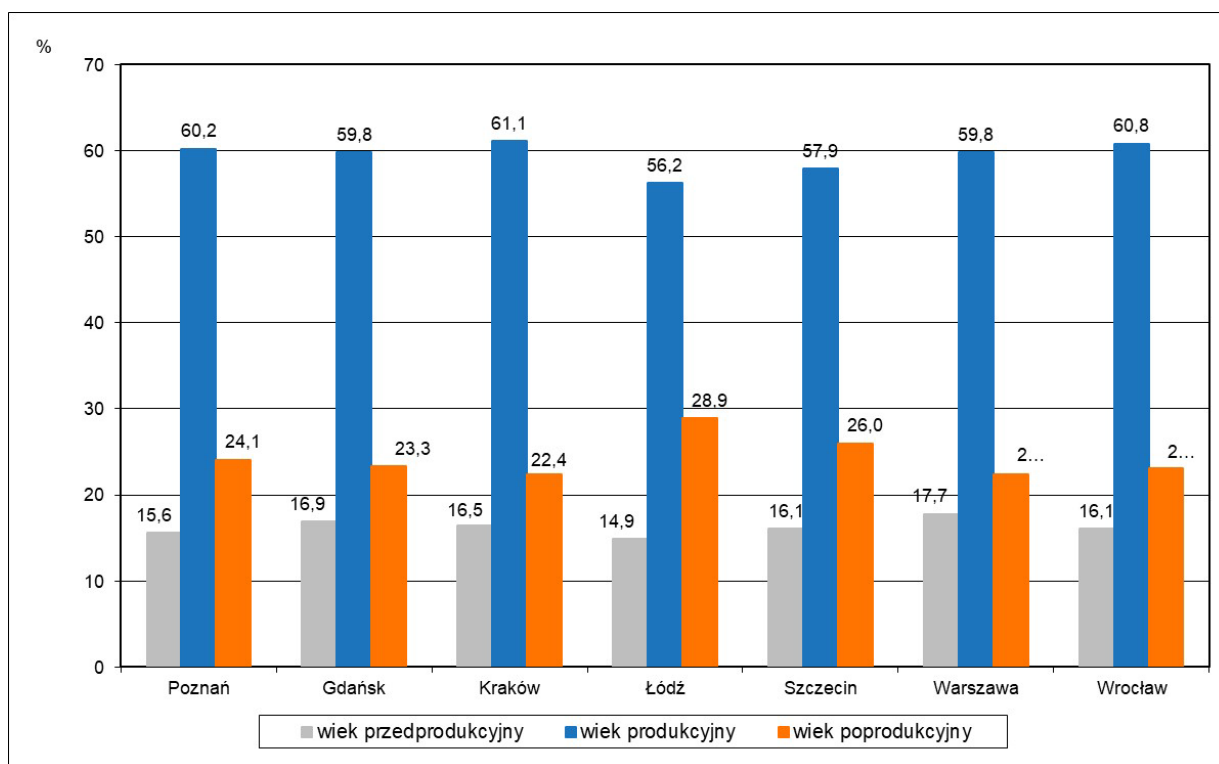
Wykres 33. Gęstość zaludnienia w największych miastach w Polsce w 2023 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Gęstość zaludnienia
Poznań	2056
Gdańsk	1833
Kraków	2467
Łódź	2223
Szczecin	1295
Warszawa	3599
Wrocław	2301

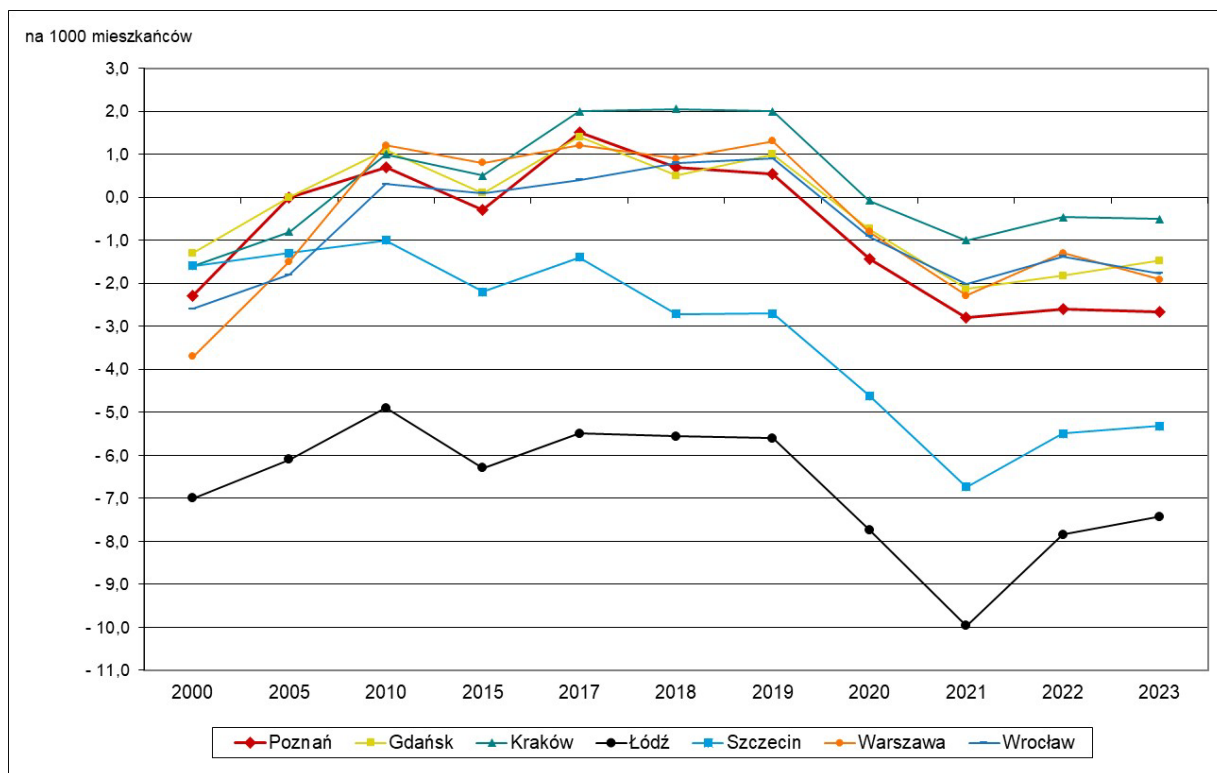
Wykres 34. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku w największych miastach w Polsce w 2023 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	Wiek przedprodukcyjny w %	Wiek produkcyjny w %	Wiek poprodukcyjny w %
Poznań	15,6	60,2	24,1
Gdańsk	16,9	59,8	23,3
Kraków	16,5	61,1	22,4
Łódź	14,9	56,2	28,9
Szczecin	16,1	57,9	26,0
Warszawa	17,7	59,8	22,4
Wrocław	16,1	60,8	23,1

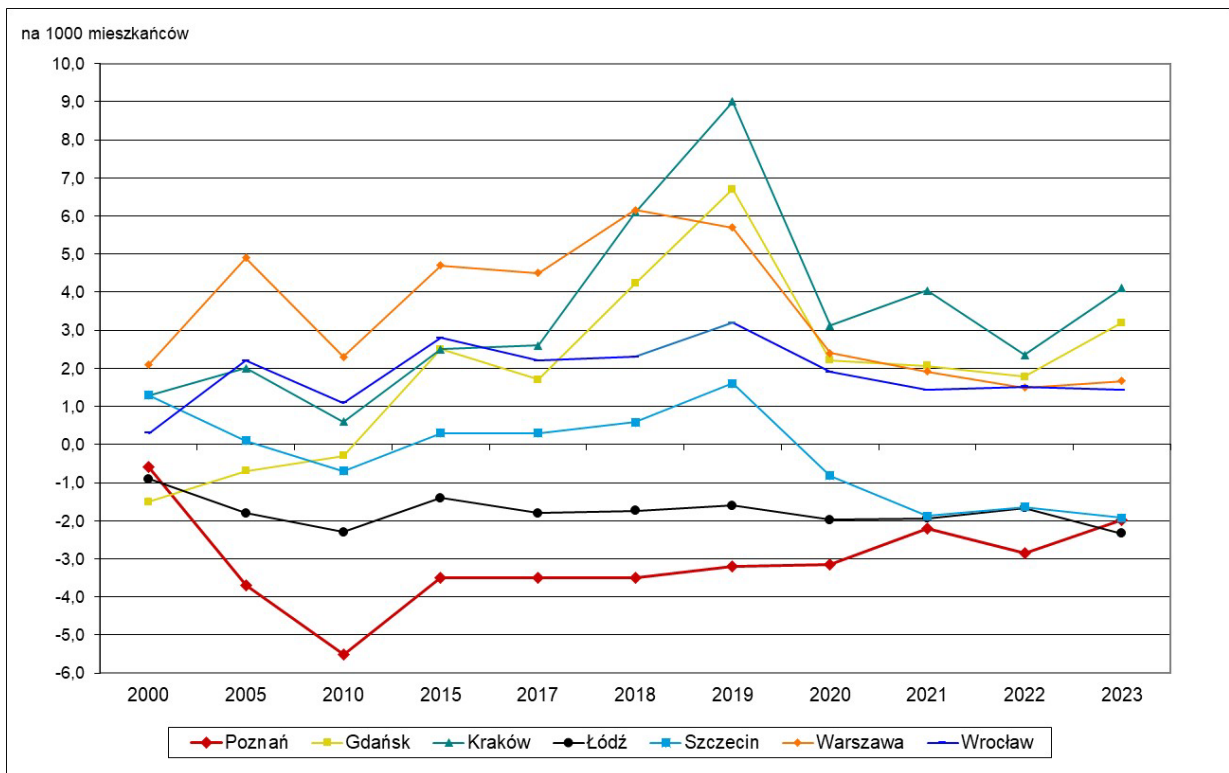
Wykres 35. Przyrost naturalny w największych miastach Polski w latach 2000-2023

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Poznań	-2,3	0,0	0,7	-0,3	1,5	0,7	0,6	-1,4	-2,8	-2,6	-2,7
Gdańsk	-1,3	0,0	1,1	0,1	1,4	0,5	1,0	-0,7	-2,1	-1,8	-1,5
Kraków	-1,6	-0,8	1,0	0,5	2,0	2,1	2,0	-0,1	-1,0	-0,5	-0,5
Łódź	-7,0	-6,1	-4,9	-6,3	-5,5	-5,6	-5,6	-7,7	-10,0	-7,9	-7,4
Szczecin	-1,6	-1,3	-1,0	-2,2	-1,4	-2,7	-2,7	-4,6	-6,7	-5,5	-5,3
Warszawa	-3,7	-1,5	1,2	0,8	1,2	0,9	1,3	-0,8	-2,3	-1,3	-1,9
Wrocław	-2,6	-1,8	0,3	0,1	0,4	0,8	0,9	-0,9	-2,0	-1,4	-1,8

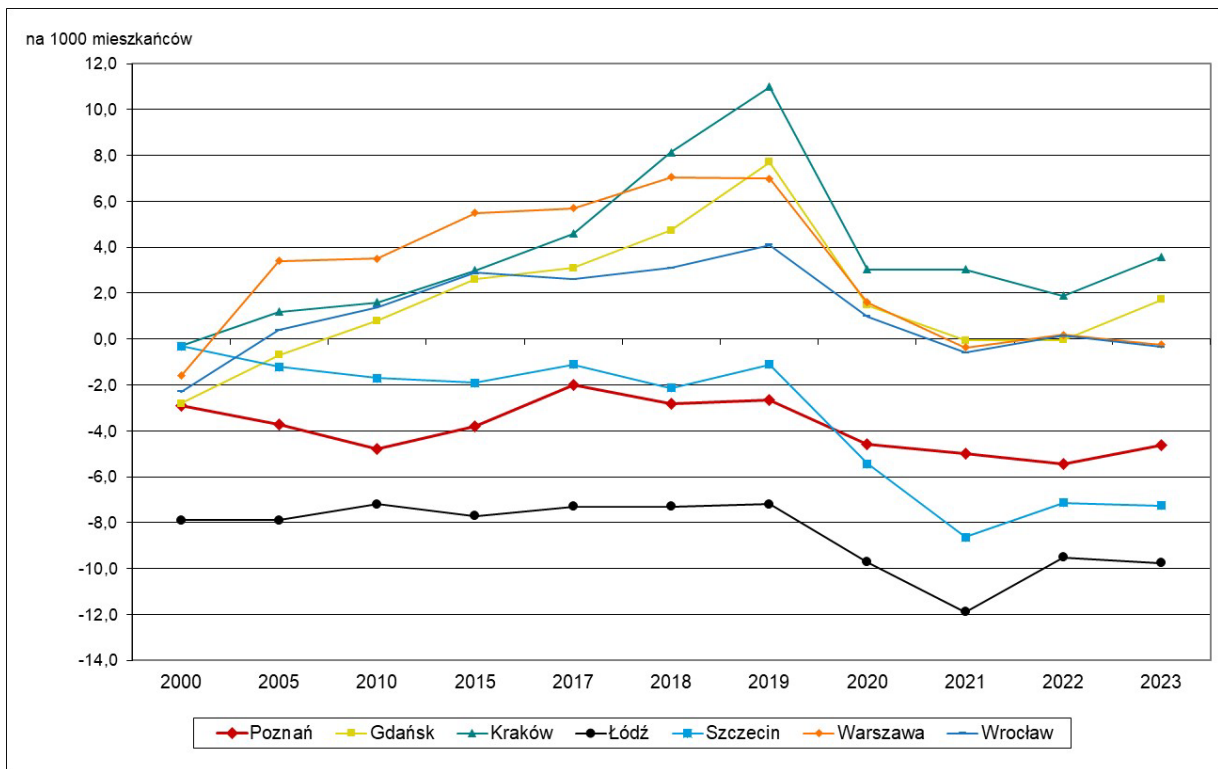
Wykres 36. Saldo migracji w największych miastach Polski w latach 2000-2023

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Poznań	-0,6	-3,7	-5,5	-3,5	-3,5	-3,5	-3,2	-3,1	-2,2	-2,9	-2,0
Gdańsk	-1,5	-0,7	-0,3	2,5	1,7	4,2	6,7	2,2	2,1	1,8	3,2
Kraków	1,3	2,0	0,6	2,5	2,6	6,1	9,0	3,1	4,0	2,4	4,1
Łódź	-0,9	-1,8	-2,3	-1,4	-1,8	-1,7	-1,6	-2,0	-1,9	-1,7	-2,3
Szczecin	1,3	0,1	-0,7	0,3	0,3	0,6	1,6	-0,8	-1,9	-1,6	-1,9
Warszawa	2,1	4,9	2,3	4,7	4,5	6,2	5,7	2,4	1,9	1,5	1,7
Wrocław	0,3	2,2	1,1	2,8	2,2	2,3	3,2	1,9	1,4	1,5	1,4

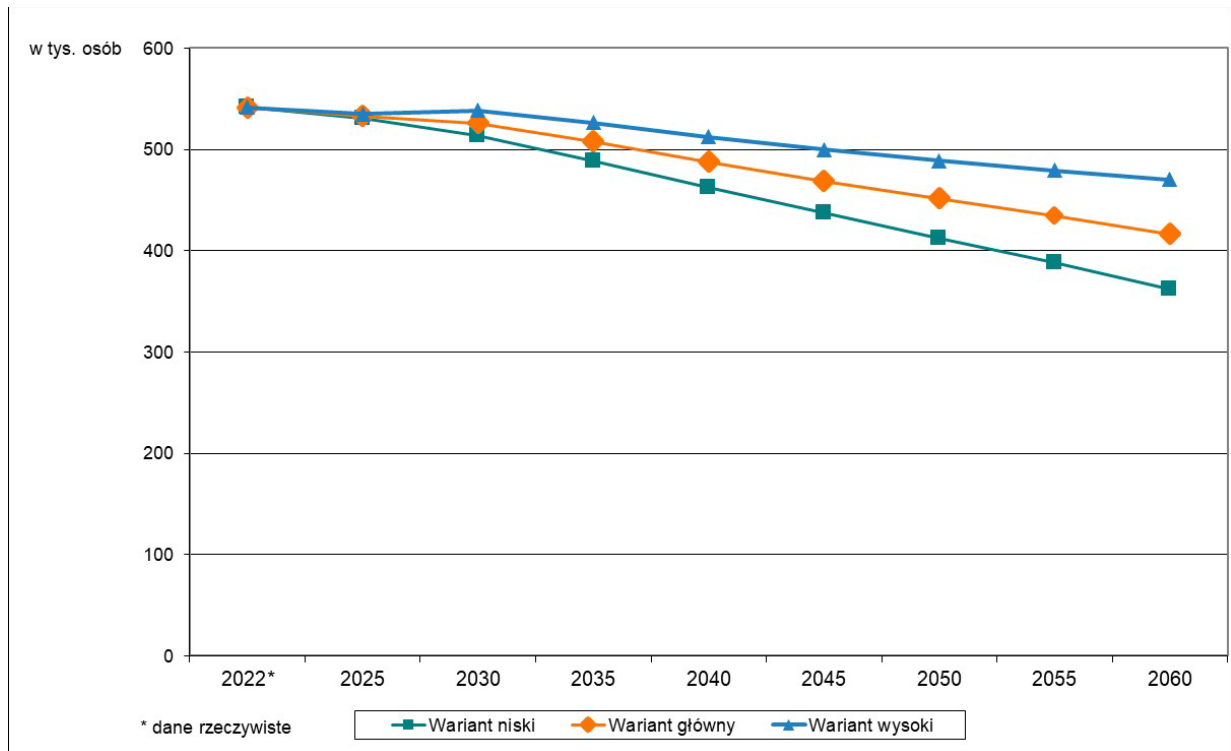
Wykres 37. Przyrost rzeczywisty w największych miastach Polski w latach 2000-2023

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Miasta	2000	2005	2010	2015	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Poznań	-2,9	-3,7	-4,8	-3,8	-2,0	-2,8	-2,7	-4,6	-5,0	-5,4	-4,6
Gdańsk	-2,8	-0,7	0,8	2,6	3,1	4,7	7,7	1,5	-0,1	-0,1	1,7
Kraków	-0,3	1,2	1,6	3,0	4,6	8,2	11,0	3,0	3,0	1,9	3,6
Łódź	-7,9	-7,9	-7,2	-7,7	-7,3	-7,3	-7,2	-9,7	-11,9	-9,5	-9,8
Szczecin	-0,3	-1,2	-1,7	-1,9	-1,1	-2,1	-1,1	-5,4	-8,6	-7,1	-7,3
Warszawa	-1,6	3,4	3,5	5,5	5,7	7,1	7,0	1,6	-0,4	0,2	-0,2
Wrocław	-2,3	0,4	1,4	2,9	2,6	3,1	4,1	1,0	-0,6	0,1	-0,3

Wykres 38. Prognoza demograficzna GUS dla Poznania według wariantów do 2060 r. - ludność ogółem

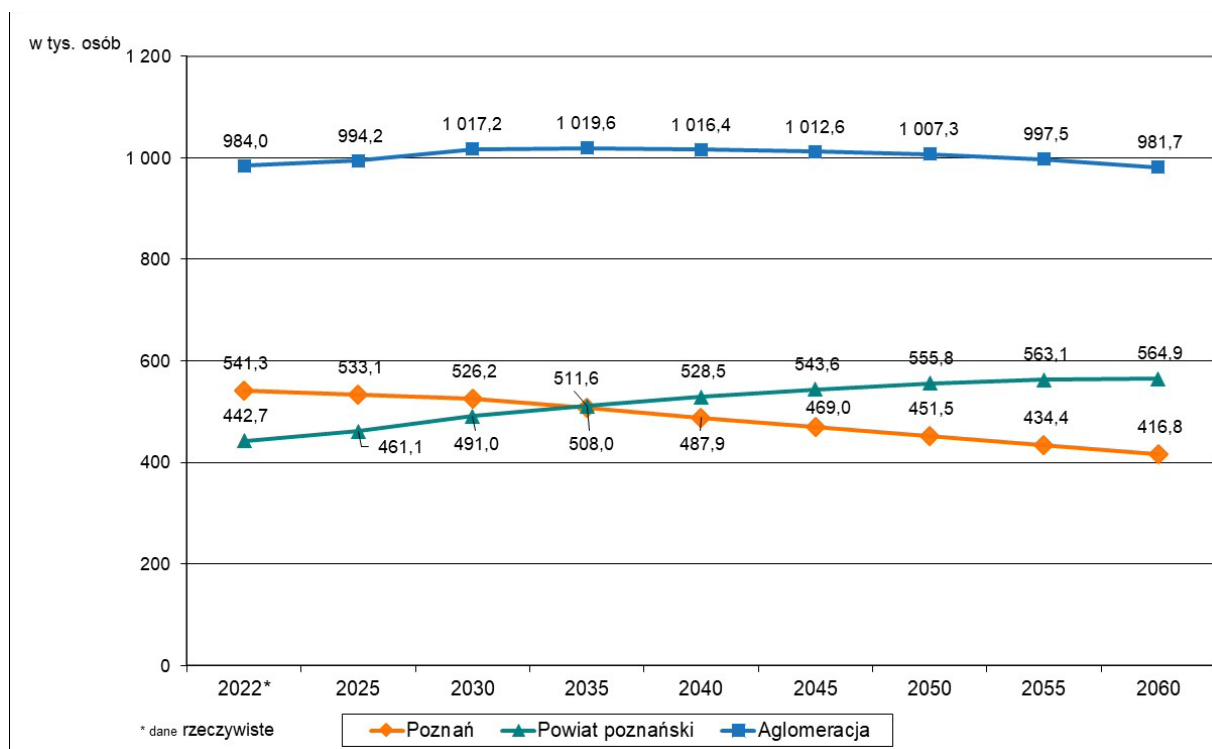
*dane rzeczywiste

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Warianty	2022*	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
Wariant niski	541,3	530,9	513,3	488,7	462,4	437,0	412,7	388,2	362,3
Wariant główny	541,3	533,1	526,2	508,0	487,9	469,0	451,5	434,4	416,8
Wariant wysoki	541,3	535,1	538,6	526,7	512,5	499,9	489,1	479,3	470,1

*dane rzeczywiste

**Wykres 39. Prognoza demograficzna GUS-u dla aglomeracji poznańskiej do 2060 r. -
ludność ogółem**

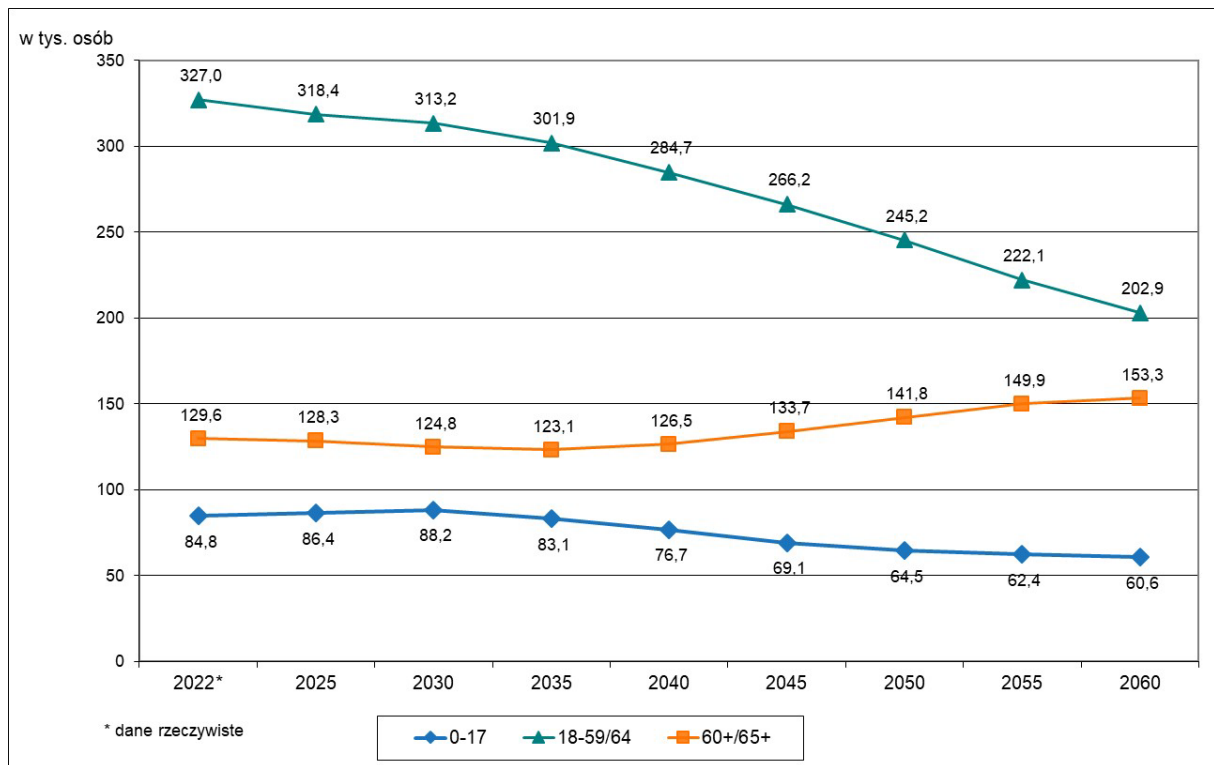

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wyszczególnienie	2022*	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
Poznań	541,3	533,1	526,2	508,0	487,9	469,0	451,5	434,4	416,8
Powiat poznański	442,7	461,1	491,0	511,6	528,5	543,6	555,8	563,1	564,9
Agglomeration	984,0	994,2	1017,2	1019,6	1016,4	1012,6	1007,3	997,5	981,7

*dane rzeczywiste

Wykres 40. Prognoza demograficzna GUS-u dla produkcyjnych grup wieku w Poznaniu do 2060 r.

Źródło: Główny Urząd Statystyczny

Wiek	2022*	2025	2030	2035	2040	2045	2050	2055	2060
0-17	84,8	86,4	88,2	83,1	76,7	69,1	64,5	62,4	60,6
18-59/64	327,0	318,4	313,2	301,9	284,7	266,2	245,2	222,1	202,9
60+/65+	129,6	128,3	124,8	123,1	126,5	133,7	141,8	149,9	153,3

*dane rzeczywiste